

สินค้ามีชีวิตภายใต้พื้นผิวความเสื่อมของเรือนร่าง

THE PRODUCT LIVES UNDER THE DETERIORATION SURFACE OF THE BODY

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาทัศนศิลป์

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

พ.ศ.2562

KMITL-2019-AR-M-005-029

สินค้ามีชีวิตภายใต้พื้นผิวความเสื่อมของเรือนร่าง

THE PRODUCT LIVES UNDER THE DETERIORATION SURFACE OF THE BODY

สุนทรี อุปนนชัย
SOONTRI UPANUNCHAI

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาทัศนศิลป์

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

พ.ศ.2562

KMITL-2019-AR-M-005-029

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สินค้ามีชีวิตภายใต้พื้นผิวความเสื่อมของเรือนร่าง

THE PRODUCT LIVES UNDER THE DETERIORATION SURFACE OF THE BODY

สุนทรี อุปนนชัย
SOONTRI UPANUNCHAI

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาทัศนศิลป์

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

พ.ศ.2562

KMITL-2019-AR-M-005-029

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

THE PRODUCT LIVES UNDER THE DETERIORATION SURFACE OF THE BODY

A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILMENT
OF THE REQUIREMENT FOR THE DEGREE OF
MASTER OF FINE ARTS PROGRAM IN VISUAL ARTS
FACULTY OF ARCHITECTURE
KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG
2019

KMITL-2019-AR-M-005-029

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

COPYRIGHT 2019

FACULTY OF ARCHITECTURE

KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อวิทยานิพนธ์	สินค้ามีชีวิตภายใต้พื้นผิวความเสื่อมของเรือนร่าง
นักศึกษา	นางสาวสุนทรี อุปนันชัย
รหัสนักศึกษา	59602065
ปริญญา	ศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชา	ทัศนศิลป์
พ.ศ.	2562
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์	ผศ.ดร.มล.โอภาษจรัส นันทวัน

บทคัดย่อ

อาชีพโสเภณีมีมาตั้งแต่สมัยโบราณ ถือได้ว่าเป็นอาชีพที่มีมายาวนานหลายยุคหลายสมัย เป็นอาชีพที่ในปัจจุบันนี้ไม่ถูกกฎหมาย แต่ยังคงได้รับความนิยมอย่างต่อเนื่องในการซื้อขายประเวณี กับการเป็นอาชีพโสเภณี “สินค้าที่มีชีวิต” การทำงานที่รองรับอารมณ์ ความรู้สึก เพื่อบำบัดความใคร่ของผู้ชายทั้งในอดีตและปัจจุบัน ผู้วิจัยจึงมีแนวคิดการสร้างสรรค์ผลงานชุดนี้รูปแบบการทำงานเป็นจิตรกรรมสื่อผสมด้วยเทคนิคการพิมพ์ด้วยสีน้ำมัน และการนำแผ่นสังกะสีเรียบมาสร้างสรรค์ผลงานผสมผสานให้เกิดความเป็นมิติในผลงาน จุดเริ่มต้นของข้าพเจ้าเลือกจากการทำงาน สร้างสรรค์ที่อยู่ในชนชั้นแรงงานของผู้หญิงภายใต้ความสวยงามของเรือนร่างเป็นประเด็นหลักในการทำงานเพราะความโดดเด่นในเรื่องความรู้สึก การแสดงอารมณ์ และบุคลิกสภาพเป็นเรื่องที่ข้าพเจ้านั้นสนใจมากที่สุด และให้ความรู้สึก อารมณ์ร่วมกับผลงานได้มากที่สุดต่อการทำงานในชีวิต บุคคล ความทรงจำ กาลเวลาที่เปลี่ยนแปลงอดีต-ปัจจุบันของโสเภณีจึงเป็นที่มาแรงบันดาลใจในการทำงานชุดนี้ เพื่อให้ผู้ชมได้เข้าใจง่ายและลึกซึ้งยิ่งขึ้น การสร้างสรรค์ในครั้งนี้ใช้ต้นแบบของอาชีพโสเภณีมาเป็นสื่อการสร้างสรรค์ เป็นแรงบันดาลใจในบริบทและความงามดังที่กล่าวมาแล้วข้างต้น

Thesis	THE PRODUCT LIVES UNDER THE DETERIORATION SURFACE OF THE BODY
Student	Miss.Soontri Upanunchai
Student ID	59602065
Degree	Master of Fine Art
Program	Visual Art
Year	2019
Thesis Advisor	Asst.Prof.Dr.Ophascharas Nandawan

ABSTRACT

Prostitute is a career which is existed for a long time and it's not legal in Thailand however this career still catch on popularity enormously due to high the demand. Prostitute is considered as alive product which supports emotion, sensation of men from past to present. The researcher would like to create mixed media which painted by oil paint and decorated with galvanized iron plates in order to cause dimensions on work. The inspiration of this work is the class of women who work for this career. They have beauty of their shape, standing out feeling but the most thing which I'm interested in is their feeling that they feel about the career. The changing of prostitute from past to present is the inspiration to create this set of work in order to make audience understand the starting point of prostitute deeply.

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์เรื่อง สิ้นคามีชีวิตภายใต้พื้นผิวความเสื่อมของเรือนร่าง ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดี โดยได้รับความกรุณาอย่างสูงจาก คณาจารย์ในหลักสูตรศิลปกรรมศาสตร์มหาบัณฑิต โดยเฉพาะ ผศ.ดร.มล.โอภาจรรัส นันทวัน อาจารย์ที่ปรึกษาที่คอยชี้แนะแนวทาง ความรู้ และการถ่ายทอดประสบการณ์ด้านศิลปะที่ดีให้แก่ผู้วิจัยเป็นอย่างดี

ขอขอบคุณ นายวิชัย อุปนันชัย (บิดา) นางประมวล ศรีแก้ว (มารดา) ผู้สนับสนุนอย่างเป็นทางการในเรื่องของการศึกษา ซึ่งผลงานศิลปนิพนธ์และวิทยานิพนธ์ฉบับนี้จะประสบความสำเร็จมิได้รับอิทธิพลการดำเนินชีวิตที่ดีจากบิดามารดา ซึ่งเป็นแรงบันดาลใจในการใช้ชีวิตตลอดจนครอบครัวที่ให้อำลัใจมาโดยตลอด

ขอขอบคุณเพื่อนๆที่ใกล้ชิด ที่ให้คำปรึกษาแนะนำ แลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกันในการทำวิทยานิพนธ์

หากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้สามารถเป็นแนวทางที่จะให้ความรู้ ความเข้าใจแก่บุคคลทั่วไปต่อการทำงานภายใต้พื้นผิว ร่างกายของตนเองในประเทศไทย ผู้วิจัยยินดีแบ่งปันและถ่ายทอดประสบการณ์เพื่อเป็นประโยชน์ต่อสังคมต่อไป

สุนทรี อุปนันชัย

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	I
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	II
กิตติกรรมประกาศ.....	III
สารบัญ.....	IV
สารบัญภาพ.....	VI
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของการสร้างสรรค์.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ.....	2
1.3 แนวความคิดในการสร้างสรรค์.....	2
1.4 ขอบเขตของโครงการ.....	3
1.5 ขั้นตอนการสร้างสรรค์.....	4
บทที่ 2 อิทธิพลจากการสร้างสรรค์.....	5
2.1 อิทธิพลที่ได้รับจากประสบการณ์ตรง.....	5
2.2 อิทธิพลที่ได้รับจากศิลปกรรม.....	9
2.2.1 ศิลปะสื่อผสม (Mixed Media Art).....	9
2.2.2 ข้อมูลศิลปินและผลงานศิลปกรรม.....	10
2.2.2.1 ดาวิิน เฮอร์ชไตน์ (David Gerstein).....	10
2.2.2.2 ปราการ จันทรวชิต.....	12
2.2.2.3 สตีฟ แมคเคอร์รี่ (Steve Mccurry).....	14
2.2.2.4 ฟรานซิส เบคอน (Francis Bacon).....	17
บทที่ 3 วิธีดำเนินการสร้างสรรค์.....	19
3.1 กำหนดรูปแบบและเนื้อหา.....	19
3.2 การศึกษาข้อมูล.....	19
3.2.1 ศึกษาจากประสบการณ์จริง.....	19
3.2.2 ศึกษาจากสื่อออนไลน์.....	20
3.2.3 ศึกษาจากผลงานและศิลปินที่ตนเองชื่นชอบ.....	20
3.3 ขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงาน.....	20

สารบัญ(ต่อ)

	หน้า
3.3.1 การสร้างภาพร่าง.....	20
3.3.2 การสร้างสรรค์ผลงาน.....	23
บทที่ 4 วิเคราะห์การสร้างสรรค์.....	32
4.1 วิเคราะห์ผลงานโดยรวม	32
4.2 วิเคราะห์องค์ประกอบศิลป์.....	32
4.2.1 เอกภาพ (Unity).....	33
4.2.2 ดุลยภาพ (Balance).....	38
4.2.3 จุดเด่น (Dominance).....	40
4.3 วิเคราะห์ทัศนธาตุ.....	43
4.3.1 เส้น (Lines).....	43
4.3.2 รูปทรง (Forms).....	43
4.3.3 พื้นผิว (Textures).....	43
4.3.4 สี (Color).....	43
4.3.5 น้ำหนัก (Value).....	44
บทที่ 5 บทสรุป.....	56
ผลงานการสร้างสรรค์.....	57
บรรณานุกรม.....	62
ประวัติผู้เขียน.....	63

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
2.1 ภายในโรงแรม.....	6
2.2 ภายในห้องโรงแรม.....	7
2.3 ร่องรอยของการทำงาน.....	7
2.4 ภายในห้องโรงแรม.....	8
2.5 โสเภณี.....	8
2.6 โสเภณี.....	9
2.7 โสเภณี.....	9
2.8 ศิลปิน ดาวิด เกอร์ชไตน์ (David Gerstein).....	10
2.9 ชื่อผลงาน CINDRELLA.....	11
2.10 ชื่อผลงาน INFINITI TOUR.....	11
2.11 ศิลปิน ปรากร จันทรวชิต.....	12
2.12 ชื่อผลงาน ประจักษ์พยานแห่งวันหยุด หมายเลข 4.....	13
2.13 ชื่อผลงาน ประจักษ์พยานแห่งวันหยุด หมายเลข 11.....	13
2.14 ชื่อผลงาน “Time-Humid of “Memorandum”.....	14
2.15 ศิลปิน Steve McCurry.....	14
2.16 ชื่อภาพ Aishwarya Rai on a movie set	15
2.17 ชื่อภาพ woman at the festival of the horse.....	16
2.18 ชื่อภาพ portrait of a boy from the suri tribe.....	16
2.19 ศิลปิน Francis Bacon.....	17
2.20 ชื่อผลงาน Self-Portrait.....	18
2.21 ชื่อผลงาน Study for Self-Portrait.....	18
3.1 ตัวอย่างภาพต้นฉบับ.....	21
3.2 ตัวอย่างภาพต้นฉบับ.....	21
3.3 ตัวอย่างภาพต้นฉบับ.....	22
3.4 ตัวอย่างภาพต้นฉบับ.....	22
3.5 ภาพร่าง.....	22
3.6 ผลงานในระหว่างปฏิบัติงาน.....	23
3.7 ผลงานในระหว่างปฏิบัติงาน.....	24
3.8 ผลงานในระหว่างปฏิบัติงาน.....	24

สารบัญภาพ (ต่อ)

ภาพที่	หน้า
3.9 ผลงานในระหว่างปฏิบัติงาน.....	25
3.10 ผลงานในระหว่างปฏิบัติงาน.....	25
3.11 ผลงานในระหว่างปฏิบัติงาน.....	26
3.12 ร่องรอยการฝังของเกลือ.....	26
3.13 ลงสีสนิม.....	27
3.14 ลงสีสนิม.....	27
3.15 ลงสีสนิม.....	28
3.16 อุปกรณ์ที่ใช้.....	28
3.17 การตัดสังกะสี.....	29
3.18 การบิดสังกะสี.....	29
3.19 ตัดแผ่นสังกะสีชั้นที่ 1.....	30
3.20 ตัดแผ่นสังกะสีชั้นที่ 2.....	30
3.21 ตัดแผ่นสังกะสีสมบูรณ์.....	31
3.22 เขียนสีน้ำมันบนแผ่นสังกะสี.....	31
4.1 ภาพแสดงเอกภาพในความขัดแย้งรูปทรงและพื้นผิว ผลงานชิ้นที่ 1.....	33
4.2 ภาพแสดงการประสานด้วยการซ้ำของรูปทรง ผลงานชิ้นที่ 1.....	33
4.3 ภาพแสดงการประสานด้วยเส้น ผลงานชิ้นที่ 1.....	34
4.4 ภาพแสดงเอกภาพในความขัดแย้งพื้นผิว ผลงานชิ้นที่ 2.....	34
4.5 ภาพแสดงเอกภาพการประสานด้วยรูปร่างและสี ผลงานชิ้นที่ 2.....	34
4.6 ภาพแสดงเอกภาพการประสานด้วยเส้นโค้ง ผลงานชิ้นที่ 2.....	35
4.7 ภาพแสดงเอกภาพในความขัดแย้งรูปร่างและ พื้นผิว ผลงานชิ้นที่ 3.....	35
4.8 ภาพแสดงเอกภาพในการประสานด้วยรูปร่างดอกไม้ ผลงานชิ้นที่ 3.....	36
4.9 ภาพแสดงเอกภาพในการประสานด้วยเส้นโค้ง ผลงานชิ้นที่ 3.....	36
4.10 ภาพแสดงเอกภาพการขัดแย้งของรูปร่างและพื้นผิว ผลงานชิ้นที่ 4.....	37
4.11 ภาพแสดงเอกภาพการประสานด้วยรูปร่างดอกไม้ ผลงานชิ้นที่ 4.....	37
4.12 ภาพแสดงเอกภาพการประสานด้วยเส้นโค้ง ผลงานชิ้นที่ 4.....	37
4.13 ภาพแสดงดุลยภาพ ผลงานชิ้นที่ 1.....	38
4.14 ภาพแสดงดุลยภาพ ผลงานชิ้นที่ 2.....	39

สารบัญภาพ (ต่อ)

ภาพที่	หน้า
4.15 ภาพแสดงดูลยภาพ ผลงานชิ้นที่ 3.....	39
4.16 ภาพแสดงดูลยภาพ ผลงานชิ้นที่ 4.....	40
4.17 ภาพแสดงจุดเด่น ผลงานชิ้นที่ 1.....	41
4.18 ภาพแสดงจุดเด่น ผลงานชิ้นที่ 2.....	41
4.19 ภาพแสดงจุดเด่น ผลงานชิ้นที่ 3.....	42
4.20 ภาพแสดงจุดเด่น ผลงานชิ้นที่ 4.....	42
4.21 ภาพแสดงการวิเคราะห์เส้น ผลงานชิ้นที่ 1.....	44
4.22 ภาพแสดงการวิเคราะห์รูปทรงอวัยวะดวงตา ผลงานชิ้นที่ 1.....	44
4.23 ภาพแสดงการวิเคราะห์รูปทรงอวัยวะปาก ผลงานชิ้นที่ 1.....	45
4.24 ภาพแสดงการวิเคราะห์รูปทรงใบหน้า ผลงานชิ้นที่ 1.....	45
4.25 ภาพแสดงการวิเคราะห์พื้นผิว ผลงานชิ้นที่ 1.....	45
4.26 ภาพแสดงการวิเคราะห์สี ผลงานชิ้นที่ 1.....	46
4.27 ภาพแสดงการวิเคราะห์น้ำหนัก ผลงานชิ้นที่ 1.....	46
4.28 ภาพแสดงการวิเคราะห์เส้น ผลงานชิ้นที่ 2.....	47
4.29 ภาพแสดงการวิเคราะห์รูปทรงปาก ผลงานชิ้นที่ 2.....	47
4.30 ภาพแสดงการวิเคราะห์รูปทรงดวงตา ผลงานชิ้นที่ 2.....	47
4.31 ภาพแสดงการวิเคราะห์รูปทรงหน้าท้อง ผลงานชิ้นที่ 2.....	48
4.32 ภาพแสดงการวิเคราะห์รูปทรงลำตัว ผลงานชิ้นที่ 2.....	48
4.33 ภาพแสดงการวิเคราะห์พื้นผิว ผลงานชิ้นที่ 2.....	48
4.34 ภาพแสดงการวิเคราะห์สี ผลงานชิ้นที่ 2.....	49
4.35 ภาพแสดงการวิเคราะห์น้ำหนัก ผลงานชิ้นที่ 2.....	49
4.36 ภาพแสดงการวิเคราะห์เส้น ผลงานชิ้นที่ 3.....	50
4.37 ภาพแสดงการวิเคราะห์รูปทรง ผลงานชิ้นที่ 3.....	50
4.38 ภาพแสดงผลงานการวิเคราะห์รูปทรงดอกไม้ ผลงานชิ้นที่ 3.....	50
4.39 ภาพแสดงการวิเคราะห์พื้นผิว ผลงานชิ้นที่ 3.....	51
4.40 ภาพแสดงการวิเคราะห์สี ผลงานชิ้นที่ 3.....	51
4.41 ภาพแสดงการวิเคราะห์น้ำหนัก ผลงานชิ้นที่ 3.....	52
4.42 ภาพแสดงการวิเคราะห์เส้น ผลงานชิ้นที่ 4.....	52

สารบัญภาพ (ต่อ)

ภาพที่	หน้า
4.43 ภาพแสดงการวิเคราะห์รูปทรง ผลงานชั้นที่ 4.....	53
4.44 ภาพแสดงการวิเคราะห์รูปทรงปาก ผลงานชั้นที่ 4.....	53
4.45 ภาพแสดงการวิเคราะห์รูปทรงดวงตา ผลงานชั้นที่ 4.....	53
4.46 ภาพที่แสดงการวิเคราะห์พื้นผิว ผลงานชั้นที่ 4.....	54
4.47 ภาพแสดงการวิเคราะห์สี ผลงานชั้นที่ 4.....	54
4.48 ภาพแสดงการวิเคราะห์น้ำหนัก ผลงานชั้นที่ 4.....	55

บทที่ 1

บทนำ

อาชีพโสเภณีมีมาตั้งแต่สมัยโบราณ ถือได้ว่าเป็นอาชีพที่มีมายาวนานหลายยุคหลายสมัย เป็นอาชีพที่ในปัจจุบันนี้ไม่ถูกกฎหมาย แต่ยังคงได้รับความนิยมอย่างต่อเนื่องในการซื้อขาย ประเวณี กับการเป็นอาชีพโสเภณี “สินค้าที่มีชีวิต” การทำงานที่รองรับอารมณ์ ความรู้สึก เพื่อ บำบัดความใคร่ของผู้ชายทั้งในอดีตและปัจจุบัน

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของการสร้างารรค์

ในสมัยแรกเริ่มอาชีพโสเภณีได้มีการค้าบัญญัติผู้ค้าประเวณีว่า “หญิงนครโสเภณี” ต่อมา สมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวมีสถานประกอบการเรียกว่า “โรงหญิงนครโสเภณี” ซึ่งโดยทั่วไปมีโคมเขี้ยวตั้งข้างหน้าจึงเรียกกันว่า “สำนักโคมเขี้ยว” ทั้งนี้ก่อนปี 2499 การค้า ประเวณีถือว่าไม่ผิดกฎหมาย การเริ่มพระราชบัญญัติปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2503 มี กำหนดให้การค้าประเวณีเป็นความผิดอย่างชัดเจน แต่ในสังคมยุคใหม่เริ่มแพร่หลายมากขึ้น ในช่วงสงครามเวียดนาม โดยในช่วงนั้นการค้าประเวณีมีการลักลอบค้ามาก และปัจจุบันธุรกิจการ ค้าประเวณีในประเทศไทยเป็นธุรกิจที่แอบแฝง ซึ่งในปีพ.ศ. 2546 กระทรวงยุติธรรมเคยพิจารณา ข้อเสนอในการทำให้การค้าประเวณีเป็นอาชีพที่ถูกกฎหมายเพื่อประโยชน์ด้านสุขภาพและภาษี โดยมีการเปิดรับฟังความคิดเห็นสาธารณะขึ้น ข้อการทำให้ถูกกฎหมายคาดว่าจะเพิ่มรายได้ภาษี ลดการทุจริต และปรับปรุงคุณภาพชีวิตของผู้ค้าบริการทางเพศที่มีการกล่าวถึงอยู่เรื่อยๆใน สังคมไทย แต่ก็ไม่มีความคืบหน้าอีกตั้งแต่นั้นมา ทำให้การค้าประเวณียังคงเป็นอาชีพที่ผิด กฎหมายและมีการลักลอบการทุจริตมากขึ้นในปัจจุบัน(th.wikipedia , Online , 2018)

จากการค้าประเวณีได้เห็นผลสืบเนื่องต่อสังคมว่า การค้าประเวณีอาชีพโสเภณีในปัจจุบัน นี้มีความสำคัญต่อสังคมอยู่ไม่น้อย ซึ่งก่อให้เกิดทั้งประโยชน์และโทษต่อสังคม ในทางประโยชน์ คือเป็นผู้ระบายความต้องการทางเพศของผู้ชายทั้งหลาย เป็นการป้องกันหรืออย่างน้อยก็ลด จำนวนคดีเกี่ยวกับเพศ เช่น ชู้ดคร่าอนาจาร ข่มขืน กระทำชำเรา ในทางโทษของการค้าประเวณี คือ สถานค้าประเวณีคอยรับซื้อเด็กหญิงมาบังคับให้ค้าประเวณีเป็นโสเภณี ซึ่งเป็นปัญหาเรื้อรัง และดาษดื่นอยู่เวลานี้ ทำให้มีคดีชู้ดคร่าล่อลวงหญิงมาเป็นโสเภณี และยังเป็นแหล่งของการแพร่ เชื้อกามโรคซึ่งเป็นปัญหาใหญ่ที่ทุกสังคมปราบกันไม่รู้จักจบสิ้น ตราบเท่าที่ยังมีอาชีพโสเภณีอยู่ใน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากที่ได้กล่าวมาข้างต้นนั้น อาชีพโสเภณีมีดีส่วนน้อย แต่ส่วนโทษมากกว่า เพราะเหตุดังกล่าว สังคมจึงมีความรังเกียจโสเภณี และมีความปรารถนาที่จะขจัดอาชีพนี้ไปให้หมดพ้นจากสังคม แม้อาชีพโสเภณีจะเป็นอาชีพที่ผิดกฎหมาย แต่ไม่มีวันที่จะเสื่อมความนิยมลงได้ ข้าพเจ้าได้นำ อารมณ์ความมีอิทธิพลอย่างยิ่งในการแสดงอารมณ์ความรู้สึกไปจนถึงบุคคลิกภาพ มาเป็นแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมสื่อผสม โดยสะท้อนให้ถึงอารมณ์ความรู้สึกสูง ทุกข์ เศร้า เสียใจ ของผู้หญิงที่ทำอาชีพโสเภณี และความไร้เดียงสาของเด็กหญิงที่มีความเปลี่ยนแปลงทางการเดินชีวิตที่เห็นค่าวัตถุนิยมมากกว่าความถูกต้องของศีลธรรมและกฎหมาย ซึ่งปัจจุบันอาชีพโสเภณีกลายเป็นความนิยมในเด็กวัยรุ่นแรกแย้มที่กำลังจะเริ่มเติบโต การใช้ชีวิตภายใต้ความสวยงามของเรือนร่าง ผันเปลี่ยนการตัวเองเดินเข้าสู่การเป็นสินค้าที่มีชีวิต ที่ต้องหลบซ่อนเร้นภายในเวลากลางวัน เพื่อมอบลึกลับกุหลาบให้แต่ชายแปลกหน้าได้เด็ดดมสนองความใคร่เพียงไม่กี่ชั่วโมง โดยที่ไม่คำนึงถึงสิ่งที่เกิดขึ้นในอนาคตภายภาคหน้าที่จะตามมา

1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ

1.2.1. เพื่อสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมสื่อผสม โดยผลงานสะท้อนอารมณ์ความรู้สึกสูง ทุกข์ เศร้า เสียใจ ของผู้หญิงที่ทำอาชีพโสเภณี และความไร้เดียงสาของเด็กที่มีความเปลี่ยนแปลงทางการเดินชีวิตที่เห็นค่าของเงินมากกว่าความถูกต้องของศีลธรรมและกฎหมาย

1.2.2. เพื่อให้ผู้ชมงานได้เห็นรับรู้ถึงความรู้สึกของการทำอาชีพโสเภณี และแนวทางการป้องกันเพื่อไม่ให้เด็กหลงใหลไปกับบริโภควัตถุนิยมภายใต้อำนาจของเงิน

1.2.3. เพื่อเรียนรู้กระบวนการ รวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูลการสร้างสรรค์ และขั้นตอนการทำงานจิตรกรรมสื่อผสม

1.2.4. เพื่อหามุมมอง เทคนิควิธีการนำไปใช้สร้างสรรค์งานจิตรกรรมสื่อผสม ใช้สีและวัสดุที่เป็นเอกลักษณ์

1.3 แนวความคิดในการสร้างสรรค์

แนวความคิดในการสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมสื่อผสมชุดนี้ มีแนวความคิดมาจากการแสดงอารมณ์ ความรู้สึกชีวิตการทำงานเดินทางเข้าสู่การเป็นโสเภณี ซึ่งในปัจจุบันเป็นที่นิยมมากในกลุ่มวัยรุ่นที่ตกอยู่ในฐานะยากจนยังต้องดิ้นรนต่อสู้กับอำนาจเงิน โดยสะท้อนอารมณ์ความรู้สึกผ่านใบหน้าหญิงสาวที่แสดงรอยยิ้ม ความสุข ความเศร้า เสียใจ ร่องรอยซ้ำจากการถูกระทำกดขี่ทางเพศ ภายใต้การแต่งหน้าที่หน้าจัด ผ่านการใช้ชีวิตภายใต้ความสวยงามของเรือนร่าง แสดงถึง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การเปลี่ยนแปลงของชีวิตที่ไม่หยุดนิ่ง สภาพร่างกาย ภาวะของจิตใจ การกระทำสิ่งต่างๆ โดยมีการแทรกความทรงจำในอดีตที่สะท้อนความสุขความไร้เดียงสาของวัยเด็ก จนถึงความเสื่อมสภาพตามกาลเวลาของการทำงานภายใต้ร่างกายของตัวเองด้วยเทคนิคสื่อผสมและการใช้สีน้ำมันบนแผ่นไม้ สังกะสี

ในส่วนภาพใบหน้าในอนาคตที่เกิดร่องรอยพื้นผิวของความทุกข์หรือสุข จากการเปลี่ยนแปลงทางการเดินชีวิตในการเป็นโสณเณที่ทำงานด้วยร่างกายกำลังจะเสื่อมสลายไปตามกาลเวลา เป็นการสร้างสรรค์ผลงานโดยใช้เทคนิคสร้างพื้นผิวความเสื่อมลงบนแผ่นสังกะสีเรียบมาผสมผสาน โดยการนำสังกะสีแผ่นเรียบมาสร้างพื้นผิวให้เกิดสนิม สะท้อนให้เห็นถึงการเกาะกินสิ่งที่ไม่ดีพลัดในใจที่กัดกินเข้าไปข้างในใจ ความเสื่อมของร่างกายตามกาลเวลา เป็นการเกิดการเปลี่ยนแปลงที่ไม่เที่ยงแท้ ในใบหน้ามีการฉีกแบบรอยแผลที่ฉีกขาด มองให้เห็นใบหน้าแสดงถึงวัยเด็ก วัยสาว ที่อยู่ช่วงเวลาของความสุข ความไร้เดียงสา ความทุกข์ ความเศร้า และความเสียใจที่ผ่านพ้นมาในอดีต

ความรู้สึกที่ทำให้เกิดจินตนาการและแนวความคิดในการสร้างสรรค์ผลงานมีต้นแบบมาจากภาพถ่ายนำเอามาคิดผสมผสานกับจินตนาการของข้าพเจ้าถ่ายทอดออกมาเป็นผลงานจิตรกรรมสื่อผสม

1.4 ขอบเขตของโครงการ

1.4.1 ผลงานเสนอโดยการสร้างสรรค์ด้วยภาพจิตรกรรมบนแผ่นไม้และเทคนิคสื่อผสมจากแผ่นสังกะสีเรียบ โดยที่มารูปแบบในการสร้างสรรค์ผลงานงานมาจากภาพถ่าย

1.4.2 วัสดุที่นำมาใช้ในการสร้างสรรค์ผลงานคือสังกะสีแผ่นเรียบ รูปแบบการฉีกขาดในผลงานสร้างสรรค์มาจากรอยแผล รูปแบบการตัดของสังกะสีถ่ายทอดจากความรู้สึก ที่แตกต่างกันในช่วงของเวลา

1.4.3 กรรมวิธีในการสร้างสรรค์คือ จิตรกรรมสื่อผสม

1.4.4 จำนวนผลงานมี 4 ชิ้น

ขนาด 120 x 180 เซนติเมตร

ขนาด 120 x 180 เซนติเมตร

ขนาด 120 x 180 เซนติเมตร

ขนาด 110 x 180 เซนติเมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.5 ขั้นตอนการสร้างสรรค์

1.5.1 ศึกษาข้อมูลจากสื่อทางโทรทัศน์ อินเทอร์เน็ต และจากบทสัมภาษณ์การลงพื้นที่สำรวจจากสถานที่จริง เพื่อรวบรวมแนวความคิด ความรู้ต่างๆ ความรู้สึก จินตนาการ ความคิด ความทรงจำ อาจเป็นประสบการณ์ของชีวิตในช่วงเวลาที่แตกต่างกัน จุดก่อกำเนิดแรงบันดาลใจที่เป็นข้อมูลเบื้องต้น นามธรรมทางความคิด

1.5.2 วิเคราะห์ข้อมูล ภากรันกรองด้วยเหตุผล ใช้ความรู้ที่เกี่ยวข้องมาอ้างอิงสนับสนุน

1.5.3 ทารูปภาพ ภาพถ่ายโบน้าผู้หญิงที่เป็นต้นแบบที่ลงตัว มีความเหมาะสมเทียบเคียงได้เพื่อเป็นต้นแบบในการทำสเก็ท

1.5.4 ความคิดถูกถ่ายทอดออกมาเป็นรูปธรรมในแบบภาพร่าง (Sketch)

1.5.5 เตรียมข้อมูลภาพต้นฉบับในการสร้างสรรค์ ภาพถ่ายบุคคลตรงตามภาพร่างเพื่อเป็นตัวนำร่องในการสร้างสรรค์

1.5.6 เตรียมอุปกรณ์ในการสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมสีผสม แผ่นไม้ สีน้ำมัน สีอะคริลิก จานสี พู่กัน เกลือ และแผ่นสังกะสีแผ่นเรียบ

1.5.7 สร้างสรรค์พื้นผิวสนิมด้วยการนำเกลือผสมกับน้ำแล้วฉีดให้ทั่วที่แผ่นสังกะสีแผ่นเรียบ แล้วนำไปตากแดดเพื่อให้เกลือฝั่งที่แผ่นสังกะสี เวลาที่ใช้ในการตากขึ้นอยู่กับสภาพอากาศด้วย จนไม่สามารถบอกได้อย่างแน่นอน จากนั้นสร้างสรรค์สีพื้นผิวสนิมเพิ่มเติมด้วยการใช้สีอะคริลิก เพื่อความสมบูรณ์เหมือนจริงในการสร้างพื้นผิว

1.5.8 ในการสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมเริ่มจากการร่างภาพแล้วใช้สีน้ำมัน ระบายสีด้วยวิธีทางจิตรกรรม ทับซ้อน เน้นส่วนสำคัญของภาพ ปรับแต่งให้สมบูรณ์ตามข้อมูล (ภาพร่าง) เพิ่มเติมในส่วนรายละเอียด ตามจุดมุ่งหมายของการสร้างสรรค์

1.5.9 นำแผ่นสังกะสีที่สร้างพื้นผิวเตรียมไว้แล้วมาวางทับงานจิตรกรรมบนแผ่นไม้ และใช้สีน้ำมัน ระบายสีด้วยวิธีทางจิตรกรรม ทับซ้อน เน้นส่วนสำคัญของภาพ ปรับแต่งให้สมบูรณ์ตามข้อมูล (ภาพร่าง) เพิ่มเติมในส่วนรายละเอียดของภาพบนแผ่นสังกะสีเรียบ

1.5.10 ทำการสร้างสรรค์รอยฉีกขาดตามข้อมูลของภาพร่าง และปรับแต่งเพิ่มเติมในส่วนของรายละเอียดให้สมบูรณ์

1.5.11 สรุปผลการทำงาน ปัญหา และอุปสรรคในการดำเนินงาน

1.5.12 นำเสนอผลงานพร้อมเอกสารฉบับสมบูรณ์

บทที่ 2

อิทธิพลจากการสร้างสรรค์

2.1 อิทธิพลที่ได้รับจากประสบการณ์ตรง

การนำเสนอผลงานของข้าพเจ้าเป็นเรื่องราวของความรู้สึกกับการที่ใช้ร่างกายทำงานเป็นสินค้ามีชีวิต เป็นโสเภณี ซึ่งเป็นอาชีพที่ต้องตกอยู่ในสภาพโดนกดขี่ทางเพศกลายเป็นสินค้าเพื่อบำบัดความใคร่ของผู้ชาย ในอดีตและปัจจุบันล้วนมีรากเหง้ามาจากระบบอำนาจระบบเศรษฐกิจเป็นตัวกำหนดตลอดจนค่านิยมของสังคม ตลอดอำนาจเงินเป็นใหญ่ทำให้ผู้หญิงทุกคนบนโลกต้องดิ้นรนต่อสู้ด้วยอำนาจของเงิน และอำนาจเงินนี้ส่งผลให้ทุกอย่างถูกตีค่าเป็นสินค้า บวกกับโครงสร้างเศรษฐกิจที่เอารัดเอาเปรียบทำให้เกิดความยากจนขยายไปทั่ว และความต้องการเงินของผู้หญิงที่ยากจนนี้ทำให้เกิดความคิดที่จะผันตัวเองหันเข้ามาเป็นสินค้าทางเพศมากขึ้น ก่อให้เกิดเป็นโสเภณี และโสเภณีเด็ก ที่ต้องใช้ร่างกาย พรหมจรรย์ในการทำงานไปตลอด ยากที่จะหลุดพ้นจากการเป็นโสเภณีได้ เพราะด้วยระบบทุนนิยมที่เห็นเงินเป็นสิ่งสำคัญที่สุด โดยมองข้ามผ่านศีลธรรมนี้ไป

ข้าพเจ้าได้ลงพื้นที่สำรวจในสถานที่ที่เป็นแหล่งของหญิงสาวโสเภณีตามท้องถนนรอบๆ สวนลุม ริมถนนวงเวียน 22 และแถวในซอยสาเกตตรงข้ามสนามหลวง ในเวลากลางคืนช่วงเวลาตั้งแต่ 20.00 – 01.00 น. ซึ่งเป็นเวลาของโสเภณีที่จะออกมาเป็นสินค้าให้กับชายแปลกหน้าได้เลือกซื้อ การที่จะดึงดูดให้ชายหนุ่มมาซื้อประเวณีจะมีการแต่งตัวที่แสดงผิวพรรณ เสื้อผ้ารัดทรวดทรง แสดงให้เห็นสัดส่วนของเรือนร่างที่เป็นจุดขายของสินค้า เพื่อการดึงดูดความน่าหลงใหลให้กับชายที่มาซื้อประเวณี มีการแต่งหน้าที่จัดตามอายุ ที่ยิ่งอายุมากเท่าไรก็จะแต่งหน้าหนามากขึ้นทั้งสีปากที่ดูร้อนแรง ดวงตาที่ดูคม ใบหน้าที่ดูขาวเรียว เพื่อให้สินค้าเป็นที่น่าหลงใหลมากที่สุดในยามค่ำคืน โสเภณีจะมีค่าที่ใช้เฉพาะในการเรียกลูกค้าซึ่งจะเป็นที่รู้กันดี โสเภณีที่อยู่รอบๆ สวนลุมมักจะยืนอยู่ริมถนนมักจะยืนคนเดียวและเว้นระยะห่างกันประมาณ 100 เมตร ลูกค้าที่มาซื้อส่วนใหญ่จะขับรถมาดูสินค้าก่อนรอบหนึ่งแล้วจึงเลือกสินค้าที่ถูกใจก่อนตกลงกันตามที่ต้องการแล้วจึงขึ้นรถลูกค้าไป ต่างจากที่ถนนวงเวียน 22 และซอยสาเกตที่โสเภณีจะมีเก้าอี้นั่งรอลูกค้า ซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของที่นั่นเลยก็ว่าได้ แถวนี้ส่วนมากจะนั่งกันเป็นกลุ่มในรุ่นอายุคร่าวเดียวกันจะมีตั้งแต่อายุ 19 – 46 ปีให้เลือกรับซื้อประเวณี ส่วนมากโสเภณีที่อายุน้อยๆ ก็จะถูกซื้อไปก่อนเสมอ และก็มีลูกค้ามากกว่าโสเภณีที่อายุมาก

อาชีพโสเภณีถือได้ว่าเป็นการทำงานที่อยู่ในกลุ่มของชนชั้นแรงงานเพียงแต่ไม่มีกฎหมายรองรับ พวกโสเภณีเองจึงต้องดูแลตัวเองทั้งจากทางด้านกฎหมาย และทางสิทธิในการทำงานเพื่อเอกสารนี้เป็นเอกสารที่ส่งมอบไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บำบัดความใคร่ของผู้ชาย ในแต่ละครั้งโสเภณีจะทำงานเพียงแค่ 30 นาทีต่อคน สถานที่ของ โรงแรมมักจะอยู่ใกล้ที่ที่โสเภณีอยู่ บางก็อยู่แค่ฝั่งตรงข้ามกับที่โสเภณีนั่ง ซึ่งก็เป็นโรงแรมประจำ ของโสเภณี เพราะเป็นการป้องกันการโจรกรรม การทำร้ายร่างกาย และการโดนกดขี่ที่ นอกเหนือจากข้อตกลงของการทำงาน โสเภณีที่หนึ่งคนเดียวก็จะมีความเสี่ยงมากกว่าโสเภณีที่หนึ่ง เป็นกลุ่ม ซึ่งจะมีกลุ่มชายชกรวรรณ์คอยนั่งดูแลอยู่ด้านหลังกลุ่มโสเภณี และยังเป็นคนที่คอยแนะนำ เด็กให้กับลูกค้าที่มาซื้อ

บทสัมภาษณ์โสเภณี 2 คน วันเสาร์ที่ 28 มกราคม 2561 ณ บริเวณซอยสาเก และถนนวง เวียน 22

โสเภณีคนที่ 1 ณ บริเวณซอยสาเก เป็นหญิงวัยกลางคนอายุ 30 ปี มีรูปร่างอวบ ที่เรือน ร้างมีรอยแผลผ่านการผ่าตัดลูกมาแล้ว 1 คน โสเภณีอาศัยอยู่บริเวณซอยสาเก ทำอาชีพโสเภณี มาแล้วหลายปี นำพาตัวเองเดินทางเข้าสู่การเป็นโสเภณีด้วยตัวเองด้วยความเต็มใจไม่มีใครชักจูง ในเวลาการทำงานจะใช้บริการโรงแรมที่อยู่ตรงข้ามที่โสเภณีนั่งขาย และใช้เวลา 30 นาทีต่อครั้งใน การทำงาน ชายที่ใช้บริการจะสำเร็จความใคร่หรือไม่ก็ตาม หน้าที่การทำงานก็จะจบลงภายใน เวลา 30 นาที และในขณะที่กำลังทำงานโสเภณีคนนี้จะหลับตาอยู่ตลอดเวลา ไม่มีเสียงใดๆนอก จากเสียงลมหายใจของโสเภณีเอง ในการทำงานจะมีข้อตกลงกับลูกค้านอกเหนือจากข้อตกลงแต่ เป็นความต้องการของลูกค้าก็คือการจ่ายเงินเพิ่มนอกเหนือจากค่าตัว การคุ้มครองของโสเภณีไม่มี กฎหมายจึงต้องคุ้มครองตนเองและมีสามีมาคอยคุ้มครองด้วยเพื่อความปลอดภัยในการทำงาน

ภาพที่ 2.1 ภายในโรงแรม (ถ่ายภาพโดย สุนทรี)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.2 ภายในห้องโรงแรม (ถ่ายภาพโดย สุนทรี)

ภาพที่ 2.3 ร่องรอยของการทำงาน (ถ่ายภาพโดย สุนทรี)

โสเภณีคนที่ 2 ณ บริเวณถนนวงเวียน 22 อายุ 41 ปี มีลูก มีหลาน แต่ไม่มีใครรู้ว่าทำงานเป็นโสเภณี ปัจจุบันเป็นหญิงเสดทำงานเพื่อเลี้ยงลูกกับหลาน และอาศัยอยู่แถวบริเวณวงเวียน 22 ในการที่โสเภณีให้ข้อมูลภาพจึงต้องการปิดบังใบหน้า เพราะกลัวว่าลูกหลานจะรู้เห็น แต่ไม่ใช่ครั้งแรกที่โสเภณีคนนี้ได้ให้ข้อมูลด้วยภาพเรื่อร่าง เพราะก่อนหน้านี้ก็เคยมีชายหนุ่มคนญี่ปุ่นมาขอถ่ายเรื่อร่างของโสเภณีเช่นกัน รูปร่างของโสเภณีมีลักษณะที่อวบ ร่างกายไม่มีร่องรอยของบาดแผลใดๆ มีผิวพรรณที่ขาวเนียนผิวดกดับอายุที่มากถึง 41 ปี แต่ใบหน้าก็ยังคงมีริ้วรอยไปตาม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กาลเวลา ในการทำงานใช้เวลา 30 นาทีต่อครั้งในการทำงาน โดยใช้บริการโรงแรมประจำแถววงเวียน 22 ภายในโรงแรมห้องดูคัมแคบทรูดโทรมเก่าแก่เหมือนกับอายุของโสเภณีเอง

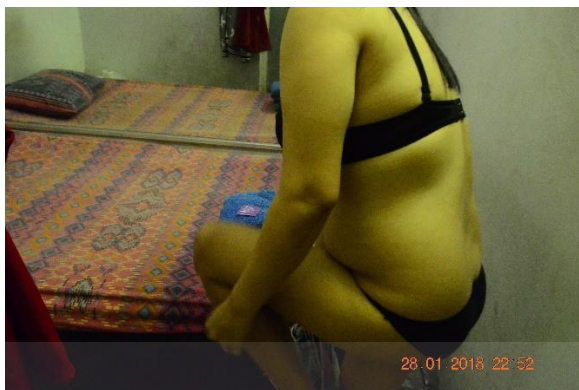

ภาพที่ 2.4 ภายในห้องโรงแรม (ถ่ายภาพโดย สุนทรี)

ภาพที่ 2.5 โสเภณี (ถ่ายภาพโดย สุนทรี)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.6 โสเภณี (ถ่ายภาพโดย สุนทรี)

ภาพที่ 2.7 โสเภณี (ถ่ายภาพโดย สุนทรี)

2.2 อิทธิพลที่ได้รับจากศิลปกรรม

2.2.1 ศิลปะสื่อผสม (Mixed Media Art)

คำว่า ศิลปะสื่อประสม หรือ ศิลปะสื่อผสม หมายถึง ผลงานที่มนุษย์สร้างสรรค์ขึ้นโดยใช้เทคนิคและวิธีการของศิลปะทางด้านทัศนศิลป์หลาย ๆแขนงมาผสมผสานทำให้เกิดผลงานที่อยู่ในชั้นเดียวกัน เน้นหลักการจัดองค์ประกอบศิลป์ แสดงออกถึงอารมณ์สะท้อนใจของผู้สร้าง ซึ่งวัสดุที่ใช้ในการสร้างผลงานสื่อผสมสามารถหาได้จากวัสดุธรรมชาติ เช่น วัสดุจากพืช สัตว์ และแร่ วัสดุสังเคราะห์ เช่น กระดาษ โลหะ เป็นต้น

ซึ่งนิยามของคำว่าศิลปะนั้นเป็นการนำสิ่งที่มีอยู่มาประยุกต์ผสมผสานกันเพื่อให้เกิดเป็นผลงานทางด้านศิลปะที่มีรูปแบบออกมาเป็นรูปเป็นร่างเพื่อให้คนดูได้สามารถรับรู้ถึงความหมายของผลงานศิลปะที่เราสร้างขึ้นมานั่นเองครับ ซึ่งการถ่ายทอดเรื่องราวหรือว่าการเล่าเรื่องเหตุการณ์ต่าง ๆ นั้น ถ้าเราสามารถถ่ายทอดเรื่องราวเป็นแบบสามมิติได้ ก็จะทำให้ผู้ที่ชมผลงานนั้นสามารถที่จะสัมผัสข้อมูลได้เร็วขึ้นและได้เห็นถึงความแตกต่างระหว่างเรื่องเล่ากับเหตุการณ์ที่เป็น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จริง ซึ่งด้วยเหตุนี้จึงได้มีการนำความรู้ทางด้านศิลปะแขนงต่างๆมาผสมกันจนเรียกว่า ศิลปะสื่อผสม ซึ่ง สื่อผสม เป็นผลงานศิลปะในด้านวิจิตรศิลป์ ในการนำสื่อมากกว่าสองสื่อ หรือศิลปะมากกว่าสองแขนงมารวมกันขึ้นไปมาสร้างเป็นงานชิ้นเดียวกัน โดยนิยมใช้สื่อที่แตกต่างกัน มานำจุดเด่นของแต่ละสื่อมาใช้ร่วมกัน

2.2.2 ข้อมูลศิลปินและผลงานศิลปกรรม

2.2.2.1 ดาวิด เกอร์ชไตน์(David Gerstein)

ภาพที่ 2.8 ศิลปิน ดาวิด เกอร์ชไตน์(David Gerstein)

ดาวิด เกอร์ชไตน์ เกิด 1944 ที่กรุงเยรูซาเล็ม 2508-9 เรียนที่ Bezalel สถาบันเยรูซาเล็ม 1966-1968 เขาศึกษาศิลปะที่ École Supérieure des Beaux Arts ในกรุงปารีส และเรียนที่ Arts Students League ในมหานครนิวยอร์ก รวมทั้งโรงเรียนศิลปะเซนต์มาร์ตินในกรุงลอนดอน ปัจจุบัน นอกเหนือจากการทำงานศิลปะของเขาเอง เขายังเป็นอาจารย์อยู่ที่ Bezalel Academy ณ กรุงเยรูซาเล็ม งานศิลปะของดาวิด เกอร์ชไตน์ มีหลากหลายประเภท ตั้งแต่ ประติมากรรมฝาผนัง ประติมากรรมกลางแจ้ง ประติมากรรมลอยตัว ภาพวาด ภาพพิมพ์ และผลงานดีไซน์ต่าง ๆ ซึ่งได้รับการสะสมในพิพิธภัณฑ์และ สถาบันเอกชน ทั้งภายในอาคาร และพื้นที่สาธารณะกลางแจ้ง ดาวิด เกอร์ชไตน์ ซึ่งเป็นศิลปินที่มีชื่อเสียงระดับโลกชาวอิสราเอล เป็นจิตรกรและประติมากร ทั้งยังเป็นวิศวกรและช่างฝีมือ เขาสามารถเปลี่ยนภาพวาดสองมิติให้กลายเป็นประติมากรรมสามมิติออกมาได้อย่างงดงาม โดยมีแรงบันดาลใจที่จะขยายขอบเขตของการวาดภาพสองมิติให้กลายเป็นงานประติมากรรมที่สามารถเข้าถึงผู้ชมได้ง่ายและตรงไปตรงมา เป็นงานที่ร่าเริง ชวน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ฝัน สอดแทรกด้วยอารมณ์ขัน เขานำเสนอผลงานที่มีสัดส่วนของสีเส้นแห่งจักรวาลผสมผสานเข้ากับ ทิวทัศน์ในเมืองและกิจกรรมของผู้คน เลือกใช้องค์ประกอบที่สะท้อนให้เป็นถึงความเป็นศตวรรษที่ 21 เขานำเหล็กที่ตัดให้เป็นรูปทรงต่าง ๆ ด้วยเลเซอร์ และนำมาเรียงซ้อนกันเพื่อให้เกิดมิติ เสมือน ฉากละครที่มีตัวละครต่างๆ อาทิ นักปั่นจักรยาน นักว่ายน้ำ นักวิ่ง นักดนตรี จากนั้น ผลงานทุก ชิ้นทำให้เกิดสีเส้นด้วยการบรรจุแต่งแต้มสีด้วยมือ เพื่อสื่อถึงความเคลื่อนไหว และสร้างชีวิตให้แก่ ผลงาน

ดาวิด เกอร์ชไตน์ กล่าวถึงผลงานตนเองว่า “ประติมากร คือบุคคลที่รังสรรค์ให้วัสดุมีชีวิต สำหรับตัวผมเอง ผมทำให้เหล็กมีชีวิต” ดาวิดเชื่อเชิญให้มาชมและชื่นชมงานศิลปะหลากหลาย รูปแบบ ผ่านทางมุมมองส่วนตัวของเขา ตามแนวศิลปะสมัยใหม่ ซึ่งมีทั้งผลงานที่นำมาประดิษฐ์ ขึ้น ๆ ตามรูปแบบเดิมและสร้างสรรค์สิ่งประดิษฐ์ชิ้นใหม่เป็นชุด ๆ ดาวิดสร้างผลงานที่เป็น เอกลักษณ์เฉพาะตัว เป็นศิลปะที่แผ่กระจายราวกับเมล็ดพืชที่ปลิวไปในอากาศ โดยยึดถือจิต วิญญาณแห่งศิลปะแบบดาดา แบบป๊อปและแม้แต่ศิลปะจัดวางเชิงแนวคิด

ภาพที่ 2.9 ชื่อผลงาน CINDRELLA ปีที่ทำ 2011 นิทรรศการ "Steel to Life"
(ที่มา: <http://www.portfolios.net/events/steel-to-life>)

ภาพที่ 2.10 ชื่อผลงาน INFINITI TOUR ปีที่ทำ 2011 นิทรรศการ "Steel to Life"
(ที่มา : <http://www.portfolios.net/events/steel-to-life>)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2.2.2 ปราการ จันทรวิษิต

ภาพที่ 2.11 ศิลปิน ปราการ จันทรวิษิต

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ปราการ จันทรวิษิต เกิด 16 มีนาคม ปี 2519 การศึกษาปริญญาตรี ศิลปบัณฑิตสาขาภาพพิมพ์ สถาบันการศึกษาคณะจิตรกรรมประติมากรรมและภาพพิมพ์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ปริญญาโท ศิลปมหาบัณฑิตสาขาภาพพิมพ์ สถาบันการศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากร ปัจจุบันเป็นอาจารย์อยู่ที่คณะจิตรกรรมประติมากรรมและภาพพิมพ์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ปราการ จันทรวิษิต เป็นศิลปินที่สร้างสรรค์ผลงานสาขาภาพพิมพ์ ด้วยเทคนิคการใช้ความชื้นของสกินี่ที่เกิดบนแผ่นเหล็กเป็น เสมือนสื่อในการแสดงออกทางศิลปะ เป็นการบันทึกร่องรอยของกาลเวลา เพื่อสะท้อนให้ผู้คนหันกลับมาระลึกถึงและจดจำ การเกิดขึ้นและการสลายไปอย่างง่าย ๆ เหมือนวิถีชีวิตของเมล็ดพืชกับการเติบโต การผลิดอกออกผลและร่วงหล่น ซึ่งล้วนเป็นไปตามกฎเกณฑ์ของธรรมชาติทั้งสิ้น ด้วยวิธีการดูซับสีสกินี่จาก ด้วยกระบวนการการแม่พิมพ์แผ่นโลหะทำให้เกิดภาพบนกระดาษที่มีคุณสมบัติที่บางและเหนียวทนต่อความชื้นและติดตั้งจัดวางในรูปแบบของศิลปะภาพพิมพ์สามมิติ เพื่อบอกถึงความรู้สึกที่แปรเปลี่ยนไปในแต่ละวันอย่างไม่มีที่สิ้นสุดเป็นการสร้างผลงาน ด้วยความมหัศจรรย์ ที่แม่พิมพ์แผ่นโลหะเพียงแผ่นเดียวสามารถสร้างสรรค์การเกิดของสกินี่ให้มีลักษณะหลากหลายไม่ซ้ำกันตามความต้องการ จากหนึ่งชิ้นเป็นสองสามชิ้นเป็นการพิมพ์และบันทึก ไปได้อย่างไม่มีที่สิ้นสุด โดยไม่ต้องเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สแกนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ฟังก์ชันการพิมพ์โดยใช้สี แต่เป็นการบันทึกการใช้สีจาก สนิม ซึ่งเป็นปฏิกิริยาทางเคมีจาก ความชื้นที่ปลดสารเคมีจนแผ่นเหล็กถูกสนิมกัดกร่อนลงทั้งชิ้น ผ่านตัวตนของศิลปินและผ่าน วิถีทางของศิลปะภาพพิมพ์แนวใหม่ที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัวของศิลปินเอง

ปัจจุบันศิลปินสร้างสรรค์ผลงานประทับใจรอยสนิมด้วยการพิมพ์ลงบนกระดาษ รอยสนิมบน กระดาษจึงมีความหมายถึงชีวิตที่ผ่านห้วงเวลาที่ก้าวพ้นความเร่งรีบของชีวิต เป็นรอยประทับที่ ค่อย ๆ เกิดขึ้นและค่อย ๆ ดำเนินไป นับเป็นการสร้างความสุขอยู่บนวินพักผ่อนของชีวิตที่ยาวนาน เป็นการดึงเอาเวลาในอดีตกลับคืนมาสู่ความขัดแย้งของช่วงเวลาที่เร่งรีบในปัจจุบัน

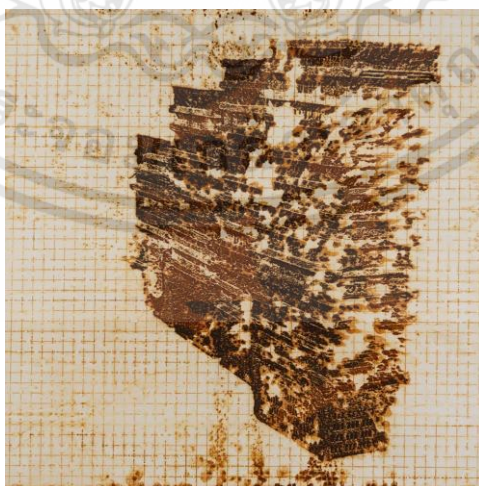

ภาพที่ 2.12 ชื่อผลงาน ประจักษ์พยานแห่งวันหยุด หมายเลข 4

Witness of Holidays No. 4

ปีที่ทำ 2018, เทคนิค Organic Print, ขนาด 60 x 60 cm

(ที่มา : <https://www.facebook.com/ARDEL-Gallery-of-Modern-Art>)

ภาพที่ 2.13 ชื่อผลงาน ประจักษ์พยานแห่งวันหยุด หมายเลข 11

Witness of Holidays No. 11

ปีที่ทำ 2018, เทคนิค Organic Print, ขนาด 60 x 60 cm

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

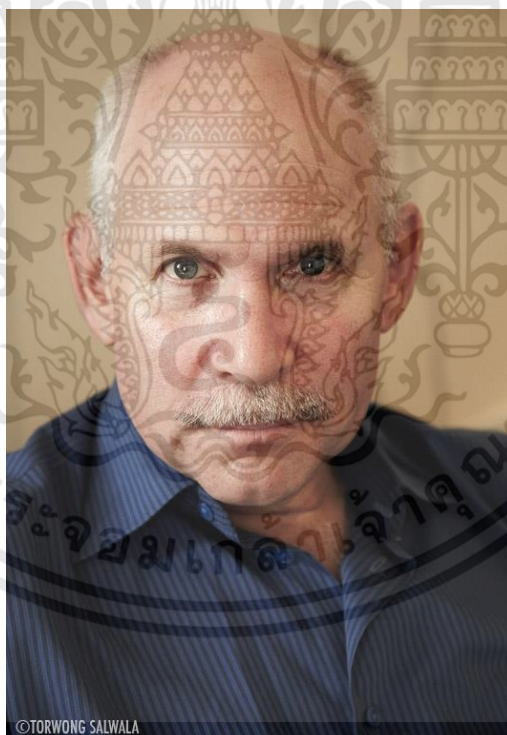
(ที่มา : <https://www.facebook.com/ARDEL-Gallery-of-Modern-Art>)

ภาพที่ 2.14 ชื่อผลงาน "Time-Humid of Memorandum"

(ที่มา: Available : http://www.thapra.lib.su.ac.th/ArtThesis46-57/ARTperson/2550_Prakarn%20Jantaravichit.html)

2.2.2.3 สตีฟ แมคเคอร์รี่ (Steve McCurry)

ภาพที่ 2.15 ศิลปิน Steve McCurry

สตีฟ แมคเคอร์รี่ เป็นช่างภาพ เกิดเมื่อ: 23 เมษายน 2493 (อายุ 67 ปี), Darby, รัฐเพนซิลเวเนีย, อเมริกา การศึกษา: มหาวิทยาลัยเพนซิลเวเนียสเตต เขาเป็นที่โด่งดังที่สุดในการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ถ่ายภาพร่วมสมัยมานานกว่าสามสิบปีเริ่มให้ความสนใจกับการถ่ายภาพเมื่อเขาเริ่มถ่ายภาพให้กับหนังสือพิมพ์ Penn State The Daily Collegian

Steve McCurry เป็นช่างภาพที่มีชื่อเสียงระดับโลก ภาพถ่ายโดยเฉพาะภาพบุคคลที่ วัตถุประสงค์เพื่อต้องการให้เห็นคนที่อยู่ในสภาพแวดล้อมนั้นๆ ให้เห็นถึงความเป็นจริงที่ภาพถ่ายสามารถสะท้อนออกมาให้เห็นได้ เป็นภาพถ่ายที่ต้องถ่ายทอดความรู้สึกและสามารถสร้างอารมณ์ร่วมจากผู้ชมได้

Steve McCurry บันทึกภาพถ่ายไว้เป็นที่น่าจดจำได้มากที่สุดก็ว่าได้ ภาพของ Steve ส่วนใหญ่ถูกบันทึกในพื้นที่เอเชียใต้ เอเชียตะวันออกเฉียงใต้ เอเชียกลาง รวมถึงแถบตะวันออกกลาง Steve เลือกว่าจะเล่าเรื่องราวผลกระทบของสงครามผ่านภาพบุคคลของเขา และนี่คือสิ่งที่ถือว่าเป็นความสามารถที่โดดเด่น และสร้างชื่อเสียงให้กับ Steve เป็นอย่างมาก หลังจากทำงานกับหนังสือพิมพ์เป็นเวลา 2 ปี เขาผันตัวเองมาเป็นช่างภาพ Freelance เดินทางบันทึกภาพในประเทศอินเดีย ชีวิตการทำงานของเขาเริ่มต้นอย่างจริงจังเมื่อเขาได้เริ่มเข้าไปทำงานเพื่อบันทึกภาพในประเทศอัฟกานิสถาน เขาเข้าไปที่นั่นผ่านพรมแดนประเทศปากีสถาน ในชุดของคนท้องถิ่นที่นั่นเพื่ออำพรางตัวไม่ให้เป็นที่สังเกต ก่อนที่รัสเซียจะเข้ามารุกรานอัฟกานิสถาน ตอนที่เขาเดินทางออกมา เขาได้ซื้อฟิล์มถ่ายภาพของเขาไว้ในเสื้อและเย็บติดมันเอาไว้ นั่นคือภาพถ่ายชุดแรกของโลกที่แสดงให้เห็นถึงความขัดแย้งและสงครามที่เกิดขึ้นในอัฟกานิสถาน รูป " Afghan Girl" คือรูปที่คนทั่วโลกจดจำได้เป็นอย่างดี รูปนี้ถูกตีพิมพ์ในหนังสือ National Geographic ปี 1985 รูปนี้ทำให้เขาได้รับการชื่นชม และสร้างชื่อเสียงให้เขาเป็นอย่างมากงานภาพถ่ายสงครามระหว่างรัสเซียและอัฟกานิสถาน ทำให้เขาได้รับรางวัลเหรียญทอง Robert Capa ในสาขา Bestphotographic Reporting from abroad.

ภาพที่ 2.16 ชื่อภาพ Aishwarya Rai on a movie set เมือง Bombay ประเทศ India ปีที่ทำ 1994

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(ที่มา : <https://theredlist.com/wiki-2-16-601-795-view-war-reporting-photojournalism-profile-mccurry-steve.html>)

ภาพที่ 2.17 ชื่อภาพ woman at the festival of the horse ประเทศ Tibet ปีที่ทำ 1999
(ที่มา : <https://www.designboom.com/art/steve-mccurry-interview-photographer-08-12-2015/>)

ภาพที่ 2.18 ชื่อภาพ portrait of a boy from the suri tribe เมือง omo valley
ประเทศ ethiopia ปีที่ทำ 2013
(ที่มา : <https://www.designboom.com/art/steve-mccurry-interview-photographer-08-12-2015/>)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2.2.4 ฟรานซิส เบคอน (Francis Bacon)

ภาพที่ 2.19 ศิลปิน Francis Bacon

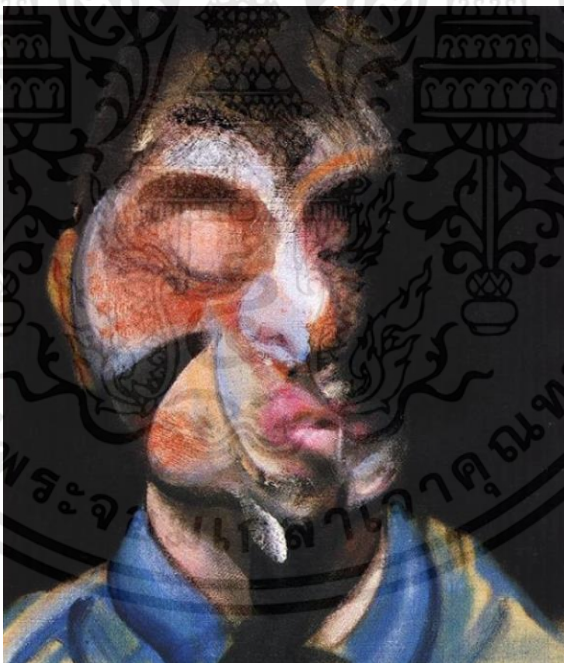
ฟรานซิส เบคอน เกิดวันที่ 28 ตุลาคม ค.ศ. 1909 ในครอบครัวชาวอังกฤษที่เมืองดับลิน ประเทศไอร์แลนด์ โดยเขาได้รับการตั้งชื่อตามฟรานซิส เบคอน บรรพบุรุษที่เป็นนักปราชญ์และนักวิทยาศาสตร์ชาวอังกฤษ ในช่วงแรกครอบครัวเบคอนอาศัยอยู่ในประเทศไอร์แลนด์ แล้วก็ย้ายกลับมายังลอนดอนในช่วงสงครามโลกครั้งที่หนึ่ง หลังจบสงครามพวกเขาก็ย้ายกลับมายังประเทศไอร์แลนด์อีกในปี ค.ศ. 1916 ฟรานซิส เบคอนมีประสบการณ์ในการศึกษาอย่างยาวนานที่ The Dean Close School ในเมืองเชลตันัม ประเทศอังกฤษ การใช้ชีวิตในบ้านเต็มไปด้วยความเย็นชา พ่อเป็นคนหัวรุนแรง แม่เป็นคนชอบเข้าสังคม ซึ่งมักจะหมกมุ่นอยู่กับตัวเอง และในวัยเด็กเบคอนเป็นโรคหอบหืดเรื้อรัง ทำให้มีผลต่อการศึกษาซึ่งเขาจะต้องเรียนหนังสืออยู่ที่บ้าน

ฟรานซิส เบคอนเป็นศิลปินชาวอังกฤษในยุคสมัยสงครามโลกครั้งที่สอง ที่สร้างสรรค์ผลงานด้วยการแสดงภาพใบหน้าของมนุษย์และตัวบุคคลที่ผ่านการแสดงออก ในลัทธิสำแดงพลังอารมณ์ หรือลัทธิแสดงพลังอารมณ์ (expressionism) ลัทธิแสดงพลังอารมณ์ถือเป็นความเคลื่อนไหวในช่วงต้นคริสต์ศตวรรษที่ 20 งานเหล่านี้มักแสดงถึงความเป็นจริงที่บิดเบือนและอารมณ์อันรุนแรง ดังจะเห็นได้ในผลงานของเบคอนที่มักจะใช้ลายเส้นแสดงความบิดเบี้ยว และอารมณ์ความรู้สึกเร่าร้อนรุนแรง โดยศิลปินมักสะท้อนแนวคิดด้านร้ายของสังคม การเมือง หรือเรื่องทางเพศผ่านผลงานของตน ช่วงชีวิตของฟรานซิส เบคอนมีโอกาสได้เดินทางไปยังสถานที่ต่าง ๆ และได้รับแรงบันดาลใจจนเกิดผลงานที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัว จึงเป็นที่รู้จักกันในการแสดงออกถึงอารมณ์ที่ใส่ไว้ในผลงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้拿去ใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.20 ชื่อผลงาน Self-Portrait, 1971, Oil on canvas
 ([Online] <http://artmag.saatchigallery.com/a-man-of-the-people/>)

ภาพที่ 2.21 ชื่อผลงาน Study for self-portrait 1972
 ([Online] <http://pinkpagodastudio.blogspot.com/2013/05/francis-bacon.html>)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

วิธีดำเนินการสร้างสรรค์

การสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์ ได้นำอารมณ์ความรู้สึกของการทำงานภายใต้ร่างกาย โดยสะท้อนถึงอารมณ์ความรู้สึกความสุข ทุกข์ เศร้า เสียใจ ของผู้หญิงที่ทำอาชีพโสเภณี การใช้ชีวิตภายใต้ความสวยงามของเรือนร่าง ผันเปลี่ยนตัวเองเดินเข้าสู่การเป็นสินค้าที่มีชีวิต ได้นำเสนอแนวทางในการสร้างสรรค์ผลงานผ่านจิตกรรมสื่อผสม โดยศึกษารูปแบบจากร่างกาย ใบหน้า อารมณ์ ความรู้สึก ที่แตกต่างกันออกภายใต้การทำงานของโสเภณี

3.1 กำหนดรูปแบบ และเนื้อหา

การสร้างสรรค์ผลงานชุดนี้มีรูปแบบการทำงานเป็นจิตกรรมสื่อผสมด้วยเทคนิคการพิมพ์ด้วยสีน้ำมัน และการนำแผ่นสังกะสีเรียบมาสร้างสรรค์ผลงานผสมผสานให้เกิดความเป็นมิติในผลงาน โดยปัจจุบันเราสามารถมีวิธีคิดผลงานได้ในหลาย ๆ รูปแบบเรื่องที่เราสนใจอาจเกิดจากสิ่งที่เราคิดอยู่ในใจ เช่นอาชีพในการทำงานที่อยู่ในกฎหมายหรือนอกกฎหมาย ชนชั้นแรงงาน จากชั้นต่ำไปจนถึงแรงงานชั้นสูงก็เป็นได้จะเป็นประเด็นที่เล็กหรือยิ่งใหญ่อาจเกิดจากบุคคลหรือสิ่งของ เหตุการณ์ ความรู้สึก ก็เป็นไปได้โดยจุดเริ่มต้นของข้าพเจ้าเลือกจากการทำงานสร้างสรรค์ที่อยู่ในชนชั้นแรงงานของผู้หญิงภายใต้ความสวยงามของเรือนร่างเป็นประเด็นหลักในการทำงาน เพราะความโดดเด่นในเรื่องความรู้สึก การแสดงอารมณ์ และบุคลิกภาพเป็นเรื่องที่ข้าพเจ้านั้นสนใจมากที่สุดและให้ความรู้สึก อารมณ์ร่วมกับผลงานได้มากที่สุดต่อการทำงานในชีวิต บุคคล ความทรงจำ กาลเวลาที่เปลี่ยนแปลงอดีต-ปัจจุบันของโสเภณีจึงเป็นที่มาแรงบันดาลใจในการทำงานชุดนี้ เพื่อให้ผู้ชมได้เข้าใจง่ายและลึกซึ้งยิ่งขึ้น การสร้างสรรค์ในครั้งนี้ใช้ต้นแบบของอาชีพโสเภณีมาเป็นสื่อการสร้างสรรค์ เป็นแรงบันดาลใจในบริบทและความงามดังที่กล่าวมาแล้วข้างต้น

3.2 การศึกษาข้อมูล

3.2.1 ศึกษาจากประสบการณ์จริง โดยการลงพื้นที่ไปสถานที่ที่เป็นแหล่งของหญิงสาวโสเภณีตามท้องถนนที่ยื่นรอบๆสวนลุม ริมถนนวงเวียน 22 และแถวในซอยสาเกตตรงข้ามสนามหลวงในเวลากลางวัน โดยการสังเกตสิ่งแวดล้อมสิ่งของเครื่องใช้ บรรยากาศในสถานที่ทำงาน และถ่ายรูป พูดคุยกับโสเภณีเพื่อเข้าถึงข้อมูลที่มีความเป็นไปได้ที่สอดคล้องในการ

สร้างสรรค์ เพื่อให้เกิดประสบการณ์ผ่านโซเชียลมีเดีย ซึ่งถือว่าเป็นกระบวนการเรียนรู้ที่ลึกซึ้ง และก่อให้เกิดการจดจำได้ดีที่สุด

3.2.2 ศึกษาจากสื่อออนไลน์ มีเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับโซเชียลมีเดียเป็นจำนวนมาก ผู้สนใจในประเด็นต่างๆที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลบทความจากการสัมภาษณ์โซเชียลมีเดียในการใช้ชีวิตเดินทางเข้าสู่การเป็นสินค้า และข้อมูลภาพถ่าย Portrait ผู้หญิงที่ถ่ายทออารมณ์แสดงความรู้สึกผ่านใบหน้า และพฤติกรรมที่แสดงออกทางการทำงานภายใต้ร่างกาย ที่มีรูปแบบที่แตกต่างกันออกไป รวมถึงได้ศึกษาโครงสร้างใบหน้า ผิวพรรณ รูปร่างของหญิงสาวในประเทศตะวันตก และตะวันออกที่มีลักษณะรูปร่าง ใบหน้าที่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับการนำมาสร้างสรรค์ผลงานในการถ่ายทอพื้นผิวร่างกาย ความต่างตามวัยในการทำงาน เพื่อให้เกิดกระบวนการเรียนรู้

3.2.3 ศึกษาจากผลงานและศิลปินที่ตนเองชื่นชอบ ในผลงานที่เกี่ยวข้องชาวยุคและน่าสนใจ และสอดคล้องกับผลงานของข้าพเจ้า ซึ่งเป็นศิลปินที่สร้างสรรค์ผลงานสื่อผสม ภาพถ่าย และเทคนิคการสร้างสีสันทิม ที่มีความน่าสนใจในการจัดวางองค์ประกอบภาพที่มีรูปแบบแปลกใหม่ การสร้างสรรค์ผลงานในครั้งนี้พยายามหาความเชื่อของการใช้ใบหน้า (Portrait) ที่เป็นเอกลักษณ์โดดเด่นแตกต่างจากทางศิลปินตะวันตก มีความพยายามหาวัตถุแท้จริงพร้อมทั้งวิธีการวาด ลงสีไปพร้อมกัน เพื่อสื่อความหมายของการแสดงออกเรื่องอารมณ์ ความรู้สึก บุคคลิกภาพ

3.3 ขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงาน

3.3.1 การสร้างภาพร่าง ข้าพเจ้าเริ่มสร้างภาพร่างผลงานชุด สีน้ามีชีวิตภายใต้พื้นผิว ความเลื่อมของเรือนร่าง โดยสร้างภาพตามแนวความคิดการทำงานภายใต้เรือนร่างที่สวยงาม โดยนำภาพถ่าย Portrait มาเป็นส่วนประกอบในการสร้างภาพร่าง เน้นภาพถ่ายผู้หญิงที่แสดงอารมณ์ผ่านใบหน้า และอวัยวะส่วนต่างๆอย่างชัดเจน

ทั้งนี้การสร้างภาพร่างของข้าพเจ้าได้ติดต่อภาพในโปรแกรมคอมพิวเตอร์เพื่อสร้างภาพร่างให้ดูสวยงาม โดยนำภาพใบหน้าผู้หญิงในแต่ละวัยมาแทรกซ้อนกัน เน้นตัดส่วนอวัยวะที่แสดงอารมณ์ สัญลักษณ์ในการทำงานภายใต้เรือนร่าง จัดวางองค์ประกอบให้เหมาะสมจนเกิดความลงตัว และนำแผ่นสังกะสีที่สร้างสันทิมไว้แล้วมาตัดตัดแปลง แล้วติดทับลงไปให้เกิดเป็นมิติในภาพร่าง

ภาพที่ 3.1 ตัวอย่างภาพต้นฉบับ

ภาพที่ 3.2 ตัวอย่างภาพต้นฉบับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.3 ตัวอย่างภาพต้นฉบับ

ภาพที่ 3.4 ตัวอย่างภาพต้นฉบับ

ภาพที่ 3.5 ภาพร่าง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.3.2 การสร้างสรรค์ผลงาน

3.3.2.1 เริ่มสร้างภาพด้วยล่องพื้นด้วยสีเนื้อชมพู แล้วร่างภาพผ่านการฉายโปรเจคเตอร์ลงบนแผ่นไม้ขนาด 120 x 180 เซนติเมตร ลอกรูปภาพร่างอย่างครบถ้วนและถูกสัดส่วนตามภาพร่างต้นแบบ

3.3.2.2 ข้าพเจ้านัดเริ่มต้นการลงสีน้ำมันในส่วนที่เป็นจุดเด่นของภาพก่อนเสมอ เพื่อดูโทนสีและการสร้างสีในส่วนอื่นๆ ทำการลงสีน้ำมันทั่วทั้งภาพ ในการลงสีน้ำมันในขั้นแรกใช้สีที่คล้ายกับภาพต้นฉบับ กำหนดแสงเงาและสีของภาพโดยรวม แล้วต่อจึงใช้เทคนิคที่แปร่ง เน้นการใช้สีโทน สีม่วง สีน้ำตาล สีแดงมาทับซ้อนขึ้นเรื่อยๆ เน้นรูปทรง แสงเงาให้ชัดเจน แทรกด้วยสีฟ้าและสีส้มเพื่อให้เหมาะสมกับงาน จนสมบูรณ์ตามต้นแบบที่ร่างไว้

ภาพที่ 3.6 ผลงานในระหว่างปฏิบัติการ

3.3.2.3 ขั้นตอนต่อมาลงสีน้ำมันในส่วนประกอบของภาพเฉพาะส่วนที่ไม่ใช่สังกะสีด้วยการใช้สีโทนชมพู สีแดง สีส้ม โดยการลงแบบเรียบเพื่อให้ผิวรูปร่างในแต่ละวัยแตกต่างจากส่วนที่เป็นจุดเด่นของภาพ เน้นรูปทรง แสงเงาให้ชัดเจน เก็บรายละเอียดให้สมบูรณ์ตามต้นแบบที่ร่างไว้ ภาพที่เป็นวงกลมเป็นส่วนประกอบเพิ่มเติมในผลงานช่วยให้ผลงานมีมิติเพิ่มมากขึ้น โดยการตัดขึ้นไม้แยกแล้วจึงนำมาประกอบเป็นขั้นตอนสุดท้ายของการลงสี

ภาพที่ 3.7 ผลงานในระหว่างปฏิบัติการ

ภาพที่ 3.8 ผลงานในระหว่างปฏิบัติการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.9 ผลงานในระหว่างปฏิบัติการ

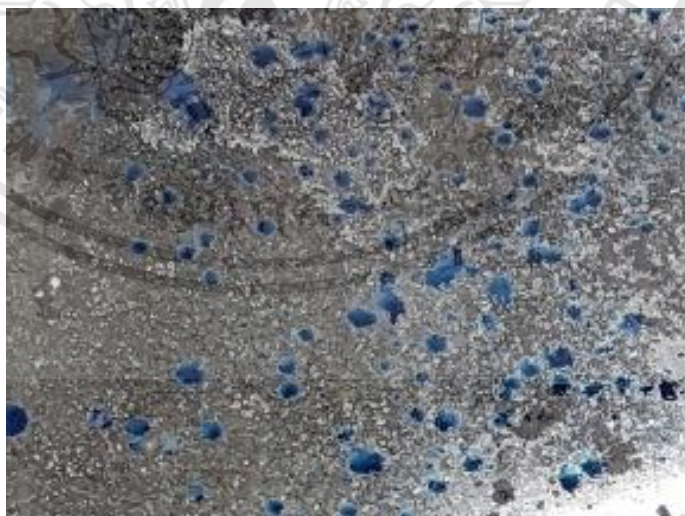
ภาพที่ 3.10 ผลงานในระหว่างปฏิบัติการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.11 ผลงานในระหว่างปฏิบัติการ

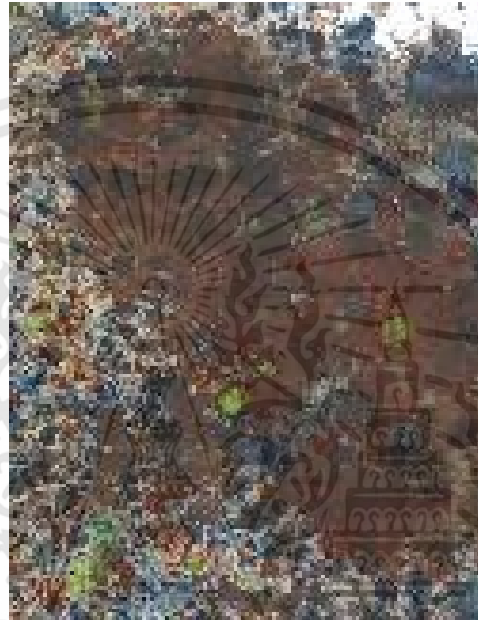
3.3.2.4 สร้างสรรค์พื้นผิวสนิมบนแผ่นสังกะสีแผ่นเรียบ ด้วยการนำเกลือผสมกับน้ำแล้วฉีดให้ทั่วที่แผ่นสังกะสีเรียบ ตรงไหนที่ต้องการให้เกิดสนิมหลายๆที่ฉีดตรงนั้นให้เปียกชุ่มกว่าที่อื่น จากนั้นนำไปตากแดด เวลาที่ใช้ในการตากขึ้นอยู่กับสภาพอากาศ ข้าพเจ้าใช้เวลาในการตากแผ่นสังกะสีเป็นเวลาหนึ่งสัปดาห์ เพื่อให้เกลือฝังที่แผ่นสังกะสีจะเห็นร่องรอยของเกลือที่กัดกร่อนเป็นสีขาว

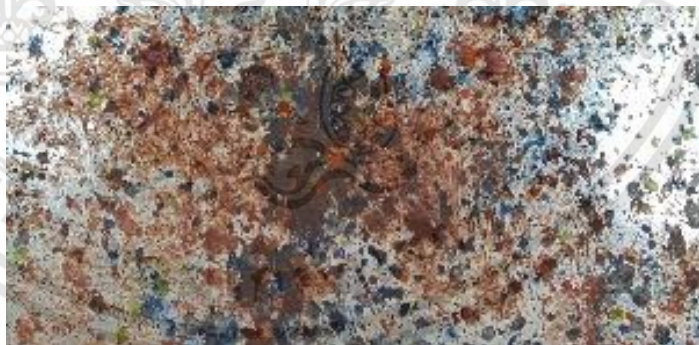
ภาพที่ 3.12 ร่องรอยการฝังของเกลือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.3.2.5 สร้างสรรค์สีพื้นผิวสีสนิมเพิ่มเติมด้วยการใช้สีอะคริลิกสีฟ้า สีน้ำตาล สีส้ม สีเขียว และสีน้ำเงิน ขั้นตอนการลงสีเป็นชั้นๆ รอบละหนึ่งสี โดยคุมสีบรรยากาศด้วยสีน้ำตาลเพื่อความสมบูรณที่คล้ายจริงในการสร้างพื้นผิว เมื่อเวลาผ่านไปนานขึ้นๆ สีสนิมจริงๆ ก็จะแทรกซ้อนเข้ามาผสมกับสีที่ข้าพเจ้าได้สร้างสรรค์ไว้ เป็นการผสมผสานที่ลงตัวในการทำเทคนิคพื้นผิวสนิมได้อย่างน่าสนใจ

ภาพที่ 3.13 ลงสีสนิม

ภาพที่ 3.14 ลงสีสนิม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.15 ลงสีสนิม

3.3.2.6 นำแผ่นสังกะสีที่สร้างพื้นผิวเตรียมไว้แล้วมาวางทับงานจิตรกรรมบนแผ่นไม้ แล้วใช้กรรไกรเหล็กตัด ฉีก ตามรูปแบบภาพร่าง โดยใช้ตะปูในการยึดติดแผ่นสังกะสีกับแผ่นไม้เพื่อความแข็งแรงในผลงาน ซึ่งในขั้นแรกแผ่นสังกะสียังไม่มีมิติขึ้นมา ยังคงเป็นระนาบเดียวกับภาพวาด เมื่อเพิ่มน้ำหนักในชั้นที่สองแผ่นสังกะสีก็จะมีมิติเพิ่มมากขึ้น วิธีการโดยรนำแผ่นสังกะสีมาตัดให้บิดเบี้ยวให้มีรูปแบบคล้ายกับเส้นคลื่น เมื่อติดเข้าไปที่ผลงานแล้วก็จะเกิดเป็นมิติที่น่าสนใจ

ภาพที่ 3.16 อุปกรณ์ที่ใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.17 การตัดสังกะสี

ภาพที่ 3.18 การบิดสังกะสี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.19 ตัดแผ่นสังกะสีชั้นที่ 1

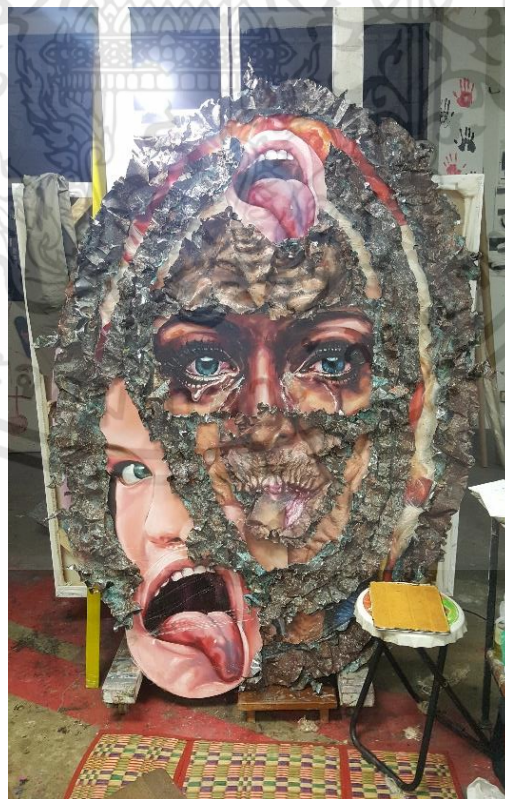
ภาพที่ 3.20 ตัดแผ่นสังกะสีชั้นที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.21 ติดแผ่นสังกะสีผสมบุรณ

3.3.2.7 เขียนสีน้ำมันส่วนที่เป็นใบหน้าผู้หญิงแก้ด้วยวิธีทางจิตกรรม ลงบนแผ่นสังกะสีตามรูปแบบในภาพร่าง เน้นรูปทรง แสงเงาให้ชัดเจน ให้เกิดการเชื่อมต่อใบหน้าแต่ละวัยให้เกิดความกลมกลืน แล้วเก็บรายละเอียดผลงานทั้งหมดให้สมบูรณ์ ถือว่าเป็นอันเสร็จสิ้น

ภาพที่ 3.22 เขียนสีน้ำมันบนแผ่นสังกะสี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

วิเคราะห์การสร้างสรรค์

จากการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ “สินค้ามีชีวิตภายใต้พื้นผิวความเสื่อมของเรือนร่าง” การทำงานภายใต้ร่างกายของผู้หญิงในอาชีพโสเภณี ในทางกฎหมายเป็นอาชีพที่ไม่ถูกต้อง แต่ในทางสังคมความนิยมไม่มีทางที่จะลดลงได้ ผลงานสะท้อนความสัมพันธ์กับกาลเวลาในชีวิต แสดงให้เห็นถึงอารมณ์ความรู้สึก การเปลี่ยนแปลงทางการเดินในชีวิตเข้าสู่การเป็นสินค้า ในการวิเคราะห์ผลงานเป็นการประเมินและตรวจสอบองค์ประกอบภาพ การนำเสนอเนื้อหา หัวข้อ เรื่องราวตรงตามเป้าหมาย รวมไปถึงความรู้ความเข้าใจของข้าพเจ้า ในการแสดงออกทางทัศนศิลป์ในรูปแบบผลงานจิตรกรรมสื่อผสม

4.1 วิเคราะห์ผลงานโดยรวม

ผลงานชุดนี้เป็นการสร้างสรรค์โดยพิจารณาผ่านมุมมองการทำงานภายใต้เรือนร่างของผู้หญิงในอาชีพโสเภณี นำมาสร้างสรรค์เป็นผลงานด้วยกระบวนการแสดงออกทางจิตรกรรมสื่อผสม ด้วยการสร้างสรรค์ผลงานระหว่างการพันที่สีน้ำมันบนแผ่นไม้ ด้วยเทคนิคการพันที่ศิลปะแนวเหมือนจริง (Realistic) แสดงอารมณ์ผ่านใบหน้าคน (portrait) ในแต่ละช่วงเวลาของชีวิต ผสมผสานกับการใช้วัสดุสังกะสี เพื่อสร้างพื้นผิวสะท้อนเรื่องราวความเสื่อมของเรือนร่างที่เปลี่ยนแปลงไปตามกาลเวลา ที่สร้างสรรค์ผ่านจินตนาการตามการเล่าเรื่องผ่านทัศนคติภายในส่วนตัวของข้าพเจ้าอยู่ในรูปแบบผลงาน 2 มิติ โดยให้สอดคล้องกับเรื่องราวและเนื้อหา อารมณ์ความรู้สึกภายในผลงาน

4.2 วิเคราะห์องค์ประกอบศิลป์

โดยองค์ประกอบศิลป์นั้นมีความสำคัญอย่างมากในการสร้างสรรค์ผลงาน เป็นโครงสร้างหลักหรือแกนหลักของการสร้างสรรค์ผลงาน คือการนำส่วนประกอบต่างๆของทัศนธาตุมาใช้ในการสร้างสรรค์ผลงาน เพื่อให้ผลงานมีคุณค่าทางความงามเป็นที่น่าสนใจ

ในการสร้างสรรค์ผลงานมีทั้งหมด 4 ชั้น วิเคราะห์องค์ประกอบศิลป์และทัศนธาตุให้เกิดความละเอียดครบถ้วนตามหลักการขององค์ประกอบศิลป์ เพื่อให้สมบูรณ์ในการสื่อความหมายและการแสดงออก โดยกำหนดทัศนธาตุต่างๆ ตามผลงานที่เกิดขึ้นดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.2.1 เอกภาพ (Unity)

เอกภาพคือ “การประสานหรือจัดระเบียบส่วนต่างๆ ให้เกิดความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันขึ้น เพื่อผลรวมอันหนึ่งที่ไม่อาจแบ่งแยกได้” (ชลูด นิ่มเสมอ 25531 : 101) มีความกลมกลืนกันในส่วนของภาพผลงานโดยรวม อารมณ์ ความรู้สึก และแนวความคิด โดยผนึกรวมกันของส่วนประกอบที่ต่างกันในงานให้ปรากฏเป็นอันหนึ่งอันเดียวอย่างสมดุล อาจมาจากรูปทรง สี พื้นผิว เส้น หรือลักษณะอื่นๆ ให้เกิดความสอดคล้องกัน ไม่กระจัดกระจาย โดยถ่ายทอดเป็นผลงานจิตรกรรมสื่อผสม เพื่อเป็นการส่งข้อความระหว่างศิลปินกับผู้ชมได้อย่างง่ายและรวดเร็ว

ภาพที่ 4.1 ภาพแสดงเอกภาพในความขัดแย้งรูปทรง และพื้นผิว ผลงานชิ้นที่ 1

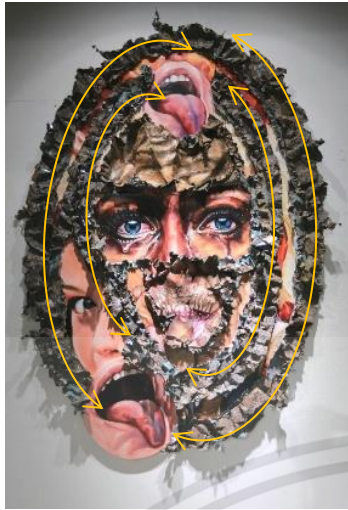
ความเป็นเอกภาพในผลงานชิ้นที่ 1 นี้แสดงให้เห็นส่วนประกอบที่ทำให้เกิดเอกภาพในการขัดแย้ง (Opposition) ของรูปร่างที่แสดงให้เห็นเส้นในงานเกิดรูปร่างที่แตกต่างกัน และพื้นผิวที่สร้างด้วยเทคนิคการลงตาของค่าน้ำหนักสี กับพื้นผิวที่เกิดจากความเป็นจริงเชิงกายภาพที่มีความแตกต่างและขัดแย้งกันอย่างชัดเจน

ภาพที่ 4.2 ภาพแสดงการประสานด้วยการซ้ำของรูปทรง ผลงานชิ้นที่ 1

ในการสร้างสรรค์ผลงานโดยมีการจัดระเบียบภายในงานให้แปรเปลี่ยนไปเป็นความกลมกลืนและเป็นเอกภาพด้วยการประสาน (Transition) เป็น การ เชื่อม ความสัมพันธ์ของส่วนประกอบในผลงาน ให้ประสานกลมกลืนเกิดความ เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ด้วยการ ใช้การซ้ำของรูปร่าง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

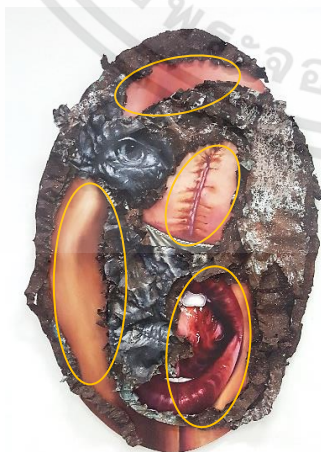
ภาพที่ 4.3 ภาพแสดงการประสานด้วยเส้น ผลงานชิ้นที่ 1

และการใช้วัสดุสังกะสีเป็นเส้นโค้งเป็นตัวประสาน โดยเป็นการแก้ไขข้อบกพร่องที่เกิดจากการขัดแย้งนั้นให้เป็นเอกภาพ

ภาพที่ 4.4 ภาพแสดงเอกภาพในความขัดแย้งพื้นผิว ผลงานชิ้นที่ 2

ความเป็นเอกภาพในผลงานชิ้นที่ 2 นี้แสดงให้เห็นส่วนประกอบที่ทำให้เกิดเอกภาพในการขัดแย้ง (Opposition) ของพื้นผิวที่สร้างด้วยเทคนิคการลงตาของค่าน้ำหนักสี กับพื้นผิวที่เกิดจากความเป็นจริงเชิงกายภาพที่มีความแตกต่างและขัดแย้งกันอย่างชัดเจน

ภาพที่ 4.5 ภาพแสดงเอกภาพการประสานด้วยรูปร่างและสี ผลงานชิ้นที่ 2

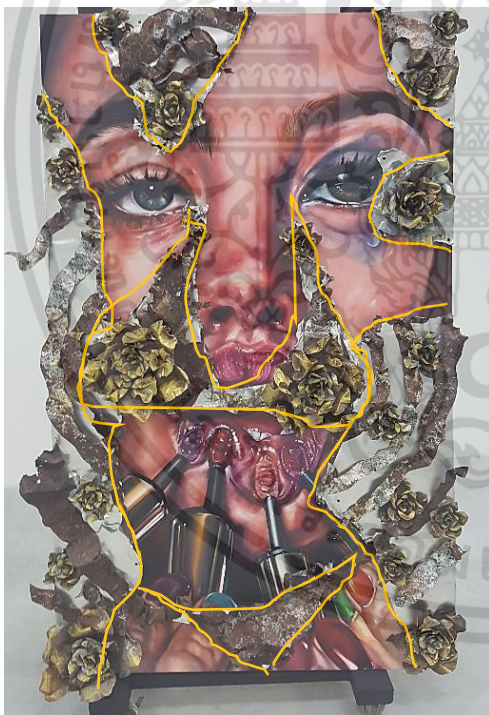
ความเป็นเอกภาพในผลงานชิ้นที่ 2 แสดงให้เห็นส่วนประกอบที่ทำให้เกิดเอกภาพในการประสาน (Transition) เป็นการเชื่อมให้มีความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ด้วยการซ้ำรูปร่าง และการซ้ำด้วยสี ในรูปร่างของผลงานวงกลมมีการประสานด้วยเส้นโค้งที่ส่วนของวัสดุสังกะสี เป็นการเชื่อมความสัมพันธ์ของส่วนประกอบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สว่นไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญ ดเห็น ะใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารที่ส่งมาให้

ในผลงาน ให้ประสานกลมกลืนเกิดความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน

ภาพที่ 4.6 ภาพแสดงเอกภาพการประสานด้วยเส้นโค้ง
ผลงานชิ้นที่ 2

ภาพที่ 4.7 ภาพแสดงเอกภาพในความขัดแย้งรูปร่างและ
พื้นผิว ผลงานชิ้นที่ 3

ความเป็นเอกภาพในผลงาน
ชิ้นที่ 3 นี้แสดงให้เห็นส่วนประกอบที่
ทำให้เกิดเอกภาพในการขัดแย้ง
(Opposition) ของรูปร่างที่แสดงให้เห็น
เส้นทรวดทรงผู้หญิง และดอกไม้ที่
แสดงอยู่ในกรอบสี่เหลี่ยมของผลงาน
จึงเกิดรูปร่างที่แตกต่างกัน และพื้นผิว
ที่สร้างด้วยเทคนิคการลวงตาของคำ
น้ำหนกสี กับพื้นผิวที่เกิดจากความ
จริงเชิงกายภาพที่มีความแตกต่างและ
ขัดแย้งกันอย่างชัดเจน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.8 ภาพแสดงเอกภาพในการประสานด้วยรูปร่าง
ดอกไม้ ผลงานชิ้นที่ 3

ภาพที่ 4.9 ภาพแสดงเอกภาพในการประสานด้วยเส้นโค้ง
ผลงานชิ้นที่ 3

ในการสร้างสรรค์ผลงาน โดยมีการจัดระเบียบภายในงานให้แปรเปลี่ยนไปเป็นความกลมกลืน และเป็นเอกภาพด้วยการประสาน (Transition) เป็นการเชื่อมความสัมพันธ์ของส่วนประกอบในผลงาน ให้ประสานกลมกลืนเกิดความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ด้วยการซ้ำด้วยรูปร่างของดอกไม้ที่มีการกระจายเชื่อมโยงกับเส้นโค้งของวัสดุสังกะสี แสดงให้เห็นในการตัวประสานเป็นการแก้ไขข้อบกพร่องที่เกิดจากการขัดแย้งนั้นให้เป็นเอกภาพที่สมบูรณ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.10 ภาพแสดงเอกภาพการขัดแย้งของรูปร่างและ
พื้นผิว ผลงานชิ้นที่ 4

ภาพที่ 4.11 ภาพแสดงเอกภาพการประสานด้วยรูปร่าง
ดอกไม้ ผลงานชิ้นที่ 4

ภาพที่ 4.12 ภาพแสดงเอกภาพการประสานด้วยเส้นโค้ง ผลงานชิ้นที่ 4

ความเป็นเอกภาพในผลงาน
ชิ้นที่ 4 นี้แสดงให้เห็นส่วนประกอบที่ทำให้
ให้เกิดเอกภาพในการขัดแย้ง
(Opposition) ของรูปร่างที่แสดงให้เห็น
เส้นในผลงานเกิดรูปร่างที่แตกต่างกัน
และพื้นผิวที่สร้างด้วยเทคนิคการลง
ตาของค่าน้ำหนักสี กับพื้นผิวที่เกิด
จากความเป็นจริงเชิงกายภาพที่มีความ
แตกต่างและขัดแย้งกันอย่างชัดเจน

ความเป็นเอกภาพในผลงาน
ชิ้นที่ 4 แสดงให้เห็นส่วนประกอบที่ทำให้
ให้เกิดเอกภาพในการประสาน
(Transition) เป็นการเชื่อมให้มีความ
เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ด้วยการซ้ำ
รูปร่างดอกไม้ และมีการประสานด้วย
เส้นโค้งที่ส่วนของวัสดุสังกะสี เป็นการ
เชื่อมความสัมพันธ์ของส่วนประกอบ
ในผลงาน ให้ประสานกลมกลืนเกิด
ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.2.2 ดุลยภาพ (Balance)

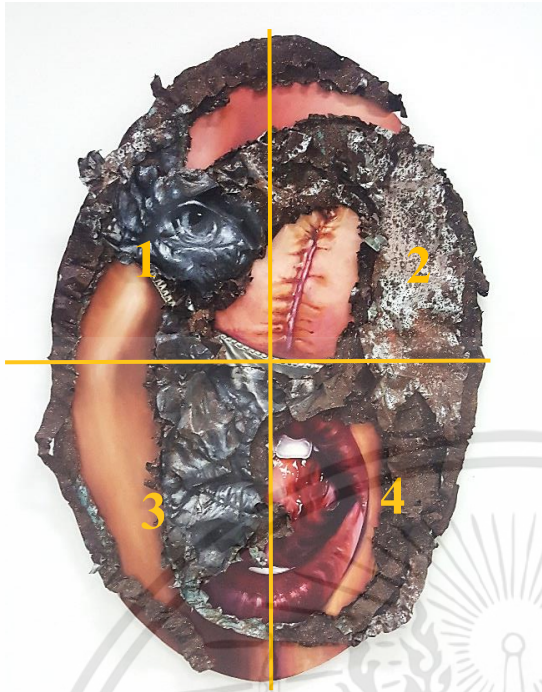
ดุลยภาพหรือความสมดุลคือ ความพอดีกันของ รูปร่างรูปทรง น้ำหนัก และส่วนประกอบอื่นๆ ที่ปรากฏในงานศิลปะ โดยที่ไม่มีส่วนประกอบเอนเอียงไปทางทิศทางเดียว ดุลยภาพที่เกิดจากการถ่วงดุล ที่ปรากฏอยู่ระหว่างเส้นแกนสมมุติแนวตั้งและแนวนอน เพื่อให้ผลงานที่ปรากฏนั้นสามารถถ่วงดุลกันได้อย่างพอเหมาะพอดี

ดุลยภาพมีทั้งที่เป็นลักษณะดุลยภาพแบบสมมาตร (Symmetrical Balance หรือ Formal Balance) แบบซ้ายขวาเท่าเทียมกัน และดุลยภาพแบบอสมมาตร (Asymmetrical Balance หรือ Informal Balance) คือการจัดวางส่วนประกอบในผลงานอย่างอิสระ แต่มีความระมัดระวังการจ่ายน้ำหนัก ให้มองเห็นว่ามีน้ำหนักที่เท่าเทียมกันแต่มีรูปร่างรูปทรงทั้งองข้างไม่เท่าเทียมกัน (Brainard 1991 : 97,109)

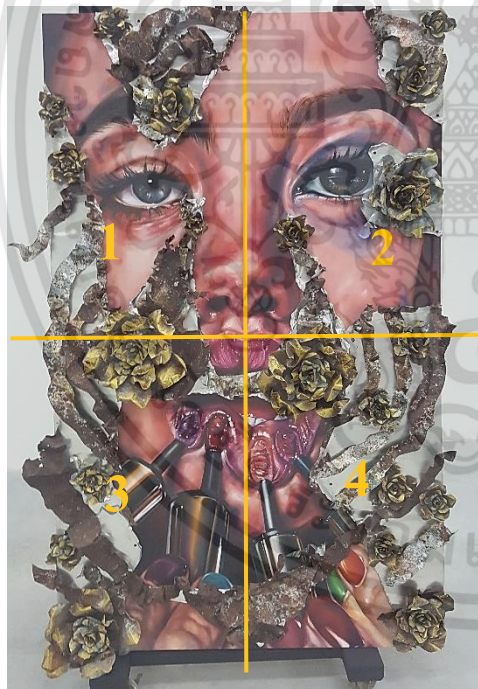

ภาพที่ 4.13 ภาพแสดงดุลยภาพ ผลงานชิ้นที่ 1

ในผลงานชิ้นที่ 1 นี้มีการจัดองค์ประกอบดุลยภาพแบบอสมมาตร จะเห็นว่าในผลงานภาพใบหน้าผู้หญิงและสัญลักษณ์การทำงานรูปทรงวงกลมจะมีพื้นที่ปรากฏที่ผลงานด้านซ้ายหนักไปทางหมายเลข 3 แสดงให้เห็นรูปร่างรูปทรงทั้ง 4 หมายเลขที่มีความไม่เท่าเทียมกัน โดยวิเคราะห์ได้จากเส้นแกนแนวตั้ง (Vertical Axis) และเส้นแกนแนวนอน (Horizontal Axis) เป็นการสร้างสรรค์ดุลยภาพที่แสดงให้เห็นค่าน้ำหนักผลงานเท่าเทียมกันแต่มีรูปร่างรูปทรงทั้ง 4 หมายเลขที่ไม่เท่าเทียมกันสามารถถ่ายทอดอารมณ์ ความรู้สึกเคลื่อนไหวในผลงาน

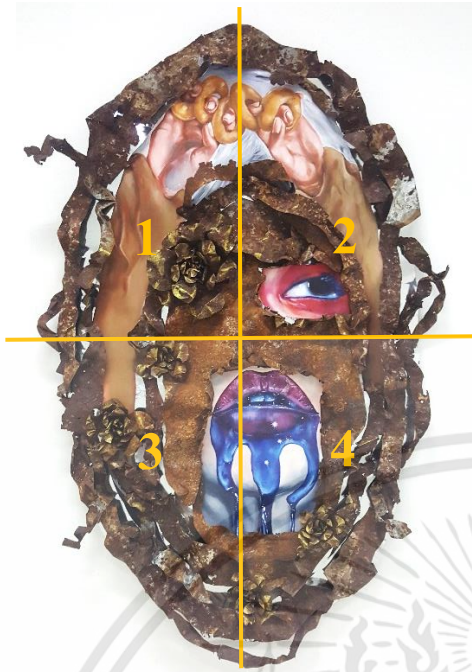
ภาพที่ 4.14 ภาพแสดงดุลยภาพ ผลงานชิ้นที่ 2

ภาพที่ 4.15 ภาพแสดงดุลยภาพ ผลงานชิ้นที่ 3

ในผลงานชิ้นที่ 2 นี้มีการจัดองค์ประกอบดุลยภาพแบบสมมาตร ผลงานแสดงให้เห็นการจัดวางรูปร่างน้ำหนักในหมายเลข 1 กับ 4 รูปร่างและน้ำหนักแสดงให้เห็นในปริมาณที่เท่ากัน จะให้ความเป็นดุลยภาพเท่าเทียมกัน พื้นผิวทั้งสองข้างเท่าเทียมกันในหมายเลข 3 กับ 2 พื้นผิวมีความแตกต่างกันอย่างมากแต่ขนาดของพื้นผิวมีรูปร่างที่เหมือนกันจึงสามารถถ่วงดุลกันได้อย่างเท่าเทียม โดยวิเคราะห์ได้จากเส้นแกนแนวตั้ง (Vertical Axis) และเส้นแกนแนวนอน (Horizontal Axis)

ในผลงานชิ้นที่ 3 นี้มีการจัดองค์ประกอบดุลยภาพแบบสมมาตร ผลงานแสดงให้เห็นการจัดวางรูปร่างน้ำหนัก และพื้นผิว ในหมายเลข 1 กับ 4 และ 2 กับ 3 เท่าเทียมกัน ในการจัดวางองค์ประกอบภาพ น้ำหนักส่วนบนหมายเลข 1 กับ 2 มีค่าอ่อนกว่าน้ำหนักส่วนล่าง หมายเลข 3 กับ 4 แต่ปริมาณพื้นที่แตกต่างกันจึงสามารถถ่วงดุลกันได้อย่างเท่าเทียม ลักษณะของพื้นผิวก็เช่นเดียวกันกับค่าน้ำหนัก โดยวิเคราะห์ได้จากเส้นแกนแนวตั้ง (Vertical Axis) และเส้นแกนแนวนอน (Horizontal Axis)

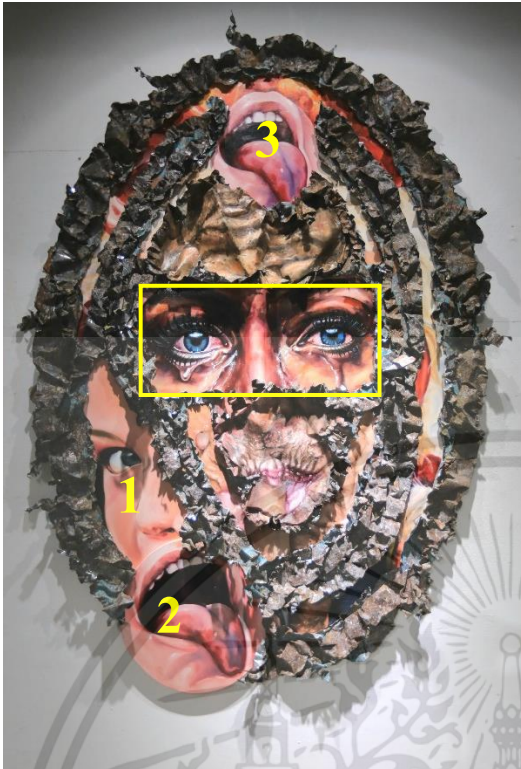

ภาพที่ 4.16 ภาพแสดงดุลยภาพ ผลงานชิ้นที่ 4

ในผลงานชิ้นที่ 4 นี้มีการจัดองค์ประกอบดุลยภาพแบบสมมาตร จะเห็นว่าในผลงานภาพส่วนของดวงตาและปากผู้หญิงมีพื้นที่ปรากฏที่ผลงานด้านขวาหนักไปทางหมายเลข 2 กับ 4 แสดงให้เห็นรูปร่างทั้ง 4 หมายเลขที่มีความไม่เท่าเทียมกัน พื้นที่ผิวที่ปรากฏในผลงานหนักไปทางด้านขวาหมายเลข 2 กับ 4 แต่ถ่วงดุลด้วยน้ำหนักเข้มของพื้นผิวสีงะสีในหมายเลข 1 กับ 3 และรูปร่างมือที่อยู่กึ่งกลางผลงานทำให้ผลงานมีความเป็นดุลยภาพ โดยวิเคราะห์ได้จากเส้นแกนแนวตั้ง (Vertical Axis) และเส้นแกนแนวนอน (Horizontal Axis)

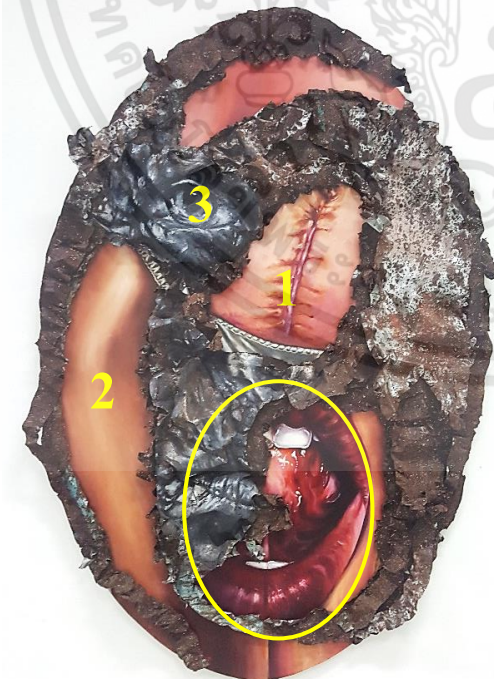
4.2.3 จุดเด่น (Dominance)

จุดเด่นคือ ส่วนที่สำคัญที่สุดของผลงานที่มีความชัดเจน โดยทำให้ข้อความที่ศิลปินต้องการถ่ายทอด สื่อปรากฏออกมาอย่างชัดเจนก่อนที่จะสัมผัสส่วนรายละเอียดอื่นในลำดับต่อไป จุดเด่นอาจเกิดขึ้นจากการเน้นให้ส่วนประกอบมูลฐานและองค์ประกอบทัศนศิลป์อย่างใดอย่างหนึ่ง หรือหลายอย่างผสมกันให้เกิดความเด่นชัดขึ้น สะดุดตา และเป็นจุดที่ดึงดูดสายตาตามากกว่าส่วนอื่น ในงานทัศนศิลป์การสร้างจุดเด่นทำได้หลายวิธีโดยไม่จำเป็นต้องอยู่จุดกึ่งกลางของผลงานเสมอไป เช่น การเจาะจงใส่รายละเอียดหรือทำให้ใหญ่เป็นพิเศษ นอกจากนั้นการสร้างความแตกต่างจากส่วนประกอบอื่นๆ ในผลงานก็ทำให้เกิดเป็นจุดเด่นได้อย่างสมบูรณ์เช่นกัน

ภาพที่ 4.17 ภาพแสดงจุดเด่น ผลงานชิ้นที่ 1

จุดเด่นในผลงานชิ้นที่ 1 แสดงให้เห็นจุดเด่นหลักที่กำหนดเน้นให้รูปทรงสี่เหลี่ยม และน้ำหนักมีความตรงข้ามกันกับองค์ประกอบอื่นๆในผลงาน และจัดวางตำแหน่งไว้ตรงจุดกึ่งกลางภาพ และเป็นจุดนำสายตาโดยรวมของผลงาน ส่วนที่หมายเลข 1, 2 และ 3 เป็นจุดเด่นรอง มีความคล้ายกับรูปทรงของจุดเด่นที่เป็นรูปทรงใบหน้าเห็นตั้งแต่คิ้วถึงปลายจมูก แต่แสดงให้เห็นเพียงครั้งเดียวของใบหน้าเท่านั้น ไม่ได้มีส่วนที่ให้น้ำหนักเข้มสุดเหมือนกับจุดเด่น อย่างไรก็ตามรูปทรงส่วนที่เป็นหมายเลข ก็เป็นส่วนที่คลายสายตาจากจุดเด่นและทำหน้าที่นำสายตาไปพร้อมๆกัน โดยทั้ง 4 ตำแหน่งมีความสำคัญที่ช่วยให้ผลงานมีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

ภาพที่ 4.18 ภาพแสดงจุดเด่น ผลงานชิ้นที่ 2

จุดเด่นในผลงานชิ้นที่ 2 แสดงให้เห็นจุดเด่นหลักที่กำหนด เน้นเป็นรูปทรงวงรี และน้ำหนักมีความตรงข้ามกันกับองค์ประกอบอื่นๆในผลงานที่ชัดเจน และจัดวางตำแหน่งไว้ตรงจุดกึ่งกลางด้านล่างของภาพ และเป็นจุดนำสายตาโดยรวมของผลงาน ส่วนที่หมายเลข 1, 2 เป็นจุดเด่นรอง มีความคล้ายกับรูปทรงของจุดเด่นที่แตกต่างกันด้วยค่าน้ำหนักสีที่มีความอ่อนกว่า ส่วนหมายเลข 3 มีค่าน้ำหนักที่เข้มแต่รูปร่างเล็กกว่าจุดเด่น อย่างไรก็ตามส่วนที่เป็นหมายเลข โดยทั้ง 4 ตำแหน่งมีความสำคัญที่ช่วยให้ผลงานมีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.19 ภาพแสดงจุดเด่น ผลงานชิ้นที่ 3

จุดเด่นในผลงานชิ้นที่ 3 แสดงให้เห็นจุดเด่นหลักที่กำหนดในรูปทรงเป็นภาพดวงตาที่ถ่ายทอดอารมณ์และความรู้สึกได้ชัดเจน เป็นจุดดึงดูดสายตา มีการจัดวางตำแหน่งไว้ตรงจุดกึ่งกลางภาพ ส่วนบนให้อยู่ในระดับสายตาของผู้ชม เพื่อเป็นจุดนำสายตาโดยรวมของผลงาน ส่วนที่หมายเลข 1 และ 2 เป็นจุดเด่นรอง มีรูปทรงปากและหน้าอก มีความต่างกันด้วยค่าน้ำหนักและพื้นผิว อย่างไรก็ตามรูปทรงส่วนที่เป็นหมายเลข ก็เป็นส่วนที่คลายสายตาจากจุดเด่นและทำหน้าที่นำสายตาไปพร้อมๆกัน โดยทั้ง 3 ตำแหน่งมีความสำคัญที่ช่วยให้ผลงานมีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

ภาพที่ 4.20 ภาพแสดงจุดเด่น ผลงานชิ้นที่ 4

จุดเด่นในผลงานชิ้นที่ 4 แสดงให้เห็นจุดเด่นหลักที่กำหนดในรูปทรงเป็นมือผู้ชายจับมือผู้หญิงที่หมายเลข 1 ถ่ายทอดอารมณ์และความรู้สึกได้ชัดเจน เป็นจุดดึงดูดสายตา มีการจัดวางตำแหน่งไว้ตรงจุดกึ่งกลางภาพ ส่วนบนสุดของภาพ ค่าน้ำหนักของจุดเด่นมีความเป็นกลางของภาพ แต่มีขนาดใหญ่และชัดเจน เพื่อเป็นจุดนำสายตาโดยรวมของผลงาน ส่วนที่หมายเลข 2 และ 3 เป็นจุดเด่นรอง มีรูปทรงอวัยวะปากและตา ที่ค่าน้ำหนักมีความตรงข้ามกันกับจุดเด่นอย่างชัดเจน เป็นภาพที่ถ่ายทอดอารมณ์ต่อเนื่องจากจุดเด่น อย่างไรก็ตามรูปทรงส่วนที่เป็นหมายเลข ทั้ง 3 ตำแหน่งมีความสำคัญที่ช่วยให้ผลงานมีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.3 วิเคราะห์ทัศนธาตุ

ทัศนธาตุคือ ส่วนประกอบต่างๆที่สำคัญ มองเห็นในงานศิลปะหรืองานทัศนศิลป์ เช่น จุด (Dot) เส้น(Line) สี(Colors) แสงเงา(Light and Shadow) รูปร่าง(Shape) รูปทรง(Form) พื้นผิว (Texture) เป็นต้น เราสามารถนำส่วนประกอบที่กล่าวมานี้มาสร้างสรรค์เป็นผลงานศิลปะได้อย่างหลากหลาย เพราะแต่ละส่วนประกอบมีคุณลักษณะและให้ความรู้สึกที่แตกต่างกันไป ซึ่งทำให้การรับรู้ด้วยการมองจากการสร้างสรรค์ยังสามารถทำให้เกิดแง่คิด การถ่ายทอดอารมณ์แลความเป็นปัจเจกของผู้สร้างสรรค์ผลงานได้เป็นอย่างดี จึงเป็นความรู้พื้นฐาน นับตั้งแต่ จุด เส้น รูปร่าง-รูปทรง แสง เงา น้ำหนักอ่อน –แก่ สี พื้นผิว มักมีปรากฏอยู่ในความงามอันละเอียดอ่อนของธรรมชาติ (http://ruksinrspa.blogspot.com/2010/09/blog-post_4703.html , Online , 2019)

4.3.1 เส้น (Lines)

เส้น เป็นองค์ประกอบพื้นฐานที่สำคัญในการสร้างสรรค์ผลงาน รูปลักษณะของเส้นสามารถแสดงให้เกิดความหมายของภาพ และให้ความรู้สึกได้ทั้งด้วยตัวของมันเองและด้วยการสร้างรูปทรงต่างๆ ตามลักษณะในผลงานแสดงให้เห็นลักษณะของเส้นโค้งซึ่งได้จากปรากฏการณ์ธรรมชาติ และแสดงให้เห็นถึงความอ่อนช้อย อ่อนหวาน นุ่มนวล คลายความกระด้าง ซึ่งเกิดจากการสังเกตของทรวดทรงจากผู้หญิง ทำให้รู้สึกว่าเป็นเส้นแห่งสตรีเพศ ที่ช่วยแสดงถึงอารมณ์และความรู้สึกของศิลปินด้วย (เทียนชัย ตั่งพรประเสริฐ : 2542)

4.3.2 รูปทรง (Forms)

รูปทรง คือ รูปที่มีลักษณะเป็น 3 มิติ มีส่วนกว้าง ส่วนยาว รวมไปถึงจะแสดง ส่วนหนา หรือส่วนลึกเพิ่มขึ้นในอีกมิติหนึ่ง ลักษณะที่เด่นชัดคือ คุณลักษณะที่เห็นได้ชัดของรูปทรงคือมีลักษณะความเป็นมวล (Mass) รวมกับคุณสมบัติภายในของรูปทรงที่เป็นปริมาตร (Volume) ซึ่งเกิดจากส่วนประกอบสำคัญของศิลปะ สามารถมองเห็นเป็นภาพลวงตาอย่างของจริงในงานจิตรกรรม (เทียนชัย ตั่งพรประเสริฐ : 2542)

4.3.3 พื้นผิว (Textures)

ลักษณะพื้นผิว คือ บริเวณผิวนอกของสิ่งต่างๆที่ปรากฏให้เห็น รับรู้ได้ด้วยการสัมผัส ทางตาและกายสัมผัสก่อให้เกิดความรู้สึกในลักษณะต่างกัน เช่น หยาบ ละเอียด มันวาว ด้าน และขรุขระ พื้นผิวเป็นส่วนประกอบ (Element) ที่สำคัญของศิลปะอย่างหนึ่งที่ถูกนำมาใช้สร้างสรรค์ทัศนศิลป์เพราะ พื้นผิวสามารถก่อให้เกิดความรู้สึกและรับรู้ได้

4.3.4 สี (Color)

สี คือทัศนธาตุอย่างหนึ่งที่เป็นองค์ประกอบสำคัญของงานศิลปะคืออนข้างจะมีความโดดเด่น และใช้ในการสร้างสรรค์งานศิลปะโดยจะทำให้ผลงานมีความสวยงามช่วยสร้างบรรยากาศให้

มีความสมจริง เด่นชัดและน่าสนใจมากขึ้น สีเป็นองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อความอารมณ์ความรู้สึก และจิตใจของมนุษย์ ที่มีความเกี่ยวข้องกับสัมพันธ์กับสีต่างๆ

4.3.5 น้ำหนัก (Value)

น้ำหนักอ่อน – แก่ ในงานทัศนศิลป์ หมายถึงปริมาณความเข้ม ความอ่อนของสีและแสงเงาตามการรับรู้ด้วยการมองเห็น ค่าของความเข้ม อ่อน-แก่ของสีและแสงเงาทำให้เกิดระยะความคมชัดของน้ำหนักมาจากแสงสว่างที่กระทบวัตถุ ปรากฏบนรูปทรงของวัตถุ ในงานศิลปะส่วนนี้ช่วยสร้างงานให้ดูโดดเด่นด้วยมิติทางระยะ ความรู้สึก และมิติลวงตาได้

ภาพที่ 4.21 ภาพแสดงการวิเคราะห์เส้น ผลงานชิ้นที่ 1

ภาพที่ 4.22 ภาพแสดงการวิเคราะห์รูปทรงอวัยวะดวงตา ผลงานชิ้นที่ 1

เส้นในผลงานที่เกิดขึ้นในผลงานที่เห็นได้ชัดเจนคือเส้นโค้ง โดยรวมเกิดจากเส้นโค้งช่วยทำให้ตัวผลงานมีความรู้สึกเคลื่อนไหว คล้ายกับวัฏจักรการดำเนินชีวิต สะท้อนการเปลี่ยนแปลงของชีวิตไปตามกาลเวลาให้มีความชัดเจนมากยิ่งขึ้นส่งผลให้ตัวงานเกิดความสมบูรณ์ เส้นแนวตั้งกับเส้นแนวนอนช่วยทำหน้าที่ให้ภาพมีโครงสร้างที่แข็งแรง และมั่นคง เป็นจุดรวมสายตาในการแสดงอารมณ์ความรู้สึก ส่งผลในการสร้างความน่าเกรงขามในผลงานอีกด้วย เส้นที่ข้าพเจ้าใช้ในผลงานจะเป็นตัวกำหนดขอบเขตเพื่อให้รูปทรงเกิดขึ้นในผลงาน

ในผลงานศิลปะป็นใช้รูปทรงของใบหน้าคนและอวัยวะส่วนต่างๆบนใบหน้า มาจัดวางองค์ประกอบเป็นหลักในการแสดงอารมณ์ความรู้สึกของผลงาน รูปทรงอวัยวะดวงตา ที่เป็นจุดเด่นสุดภายในตัวผลงานเป็นตัวบ่งชี้ให้เห็นถึงอารมณ์ที่สะท้อนผ่านดวงตาต้องการจะแสดงให้เห็นถึงความเศร้าจากการเปลี่ยนแปลงของชีวิตเข้าสู่การใช้ชีวิตเป็นสินค้าของผู้หญิงในอาชีพโสเภณี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.23 ภาพแสดงการวิเคราะห์รูปทรง
อวัยวะปาก ผลงานชิ้นที่ 1

ภาพที่ 4.24 ภาพแสดงการวิเคราะห์รูปทรง
ใบหน้า ผลงานชิ้นที่ 1

ภาพที่ 4.25 ภาพแสดงการวิเคราะห์พื้นผิว
ผลงานชิ้นที่ 1

รูปทรงของอวัยวะส่วนปาก ที่เป็นรูปทรงที่สร้างให้เกิดการซ้ำของทัศนธาตุ โดยเกี่ยวข้องกับอริยาบทในการทำงานภายใต้พื้นผิวเรื้อนร่างของหญิงสาวในอาชีพโสเภณี

รูปทรงใบหน้าของหญิงสาวที่เห็นเพียงครึ่งเดียวของใบหน้า แสดงให้เห็นถึงความสาวในวัยเด็กที่มีความสดใส ความไร้เดียงสาซ่อนอยู่ภายใต้ความทรงจำที่สวຍงาม ก่อนการเดินทางของชีวิตเข้าสู่การเป็นสินค้าในอาชีพโสเภณี

ลักษณะพื้นผิวในผลงานแบ่งพื้นผิวออกเป็น 2 ประเภท คือ

พื้นผิวที่เกิดจากเทคนิคการลงตา (Artificial texture) โดยการใช้เทคนิคการพ่นที่สีน้ำมันสร้างให้พื้นผิวบนใบหน้าแต่ละวัยมีความแตกต่างกันในส่วนของผิวหนังที่แสดงถึงผิวเด็กเรียบเนียน แต่งตั้งน่าสัมผัส และผิวในวัยชราที่มีความย่น และริ้วรอยบนใบหน้า ทำให้เกิดพื้นผิวแตกต่างกันอย่างชัดเจน แสดงความรู้สึกที่ต่างกันในการรับรู้ทางสายตา

พื้นผิวที่เกิดจากความเป็นจริงเชิงกายภาพ คือพื้นผิวขรุขระ หยาบ และสนิมที่เกิดขึ้นจริงบนแผ่นสังกะสี เป็นพื้นผิวที่แสดงถึงความเสื่อมสภาพตามกาลเวลา การถูกกัดกินในบทบาทการทำงานภายใต้เรื้อนร่าง

ภาพที่ 4.26 ภาพแสดงการวิเคราะห์สี ผลงานชิ้นที่ 1

ภาพที่ 4.27 ภาพแสดงการวิเคราะห์สีน้ำหนัก ผลงานชิ้นที่ 1

ในผลงานควบคุมสีบรรยากาศ ทั้งหมดด้วยสีโทนร้อน ที่ให้ความรู้สึกตื่นตา รุนแรง มีพลัง และดึงดูดความสนใจได้ดี ด้วยการใช้สีในรูปทรงใบหน้าด้วยการควบคุมโทนสีผิวด้วยสีชมพู แดง มีการไล่ค่าสี เพื่อให้เห็นถึงความแตกต่างของรูปทรงใบหน้าแต่ละหน้า ส่วนใหญ่ผลงานชิ้นนี้จะใช้สีโทนร้อนในการสร้างสรรค์ มีการใช้สีคู่ตรงข้ามแทรกในแต่ละจุดของตัวงาน เพื่อเพิ่มความสมดุลของตัวภาพ

ในผลงานส่วนที่มีน้ำหนักเข้มที่สุดคือพื้นผิววัสดุสังกะสี และเกิดค่าน้ำหนักจริงในตัววัสดุที่เกิดจากแสงมากระทบวัสดุ ทำให้อ่าน้ำหนักที่เกิดขึ้นบนวัสดุสังกะสีมีมิติเพิ่มขึ้น แตกต่างจากค่าน้ำหนักดวงตาที่สร้างด้วยค่าน้ำหนักสี ค่าน้ำหนักสีแสดงให้เห็นส่วนสว่างที่สุดของใบหน้าเด็กหญิงสาวที่เห็นเพียงครึ่งเดียวกับอวัยวะส่วนปากที่ติดกับใบหน้า ส่วนที่เป็นจุดเด่นในดวงตามีค่าน้ำหนักที่เข้มแสดงถึงความแกร่ง กร้านในช่วงของวัยทำงาน จะเห็นได้ว่าน้ำหนักส่วนที่สว่างจะหนักมาทางด้านซ้ายของผลงาน และล้อมรอบไปด้วยน้ำหนักเข้มของวัสดุสังกะสี

ภาพที่ 4.28 ภาพแสดงการวิเคราะห์เส้น
ผลงานชิ้นที่ 2

ภาพที่ 4.29 ภาพแสดงการวิเคราะห์รูปทรงปาก
ผลงานชิ้นที่ 2

ภาพที่ 4.30 ภาพแสดงการวิเคราะห์รูปทรง'ดวงตา' ผลงานชิ้นที่ 2

เส้นในผลงานที่เกิดขึ้นในผลงานที่เห็นได้ชัดเจนคือเส้นโค้ง โดยรวมเกิดจากเส้นโค้งช่วยทำให้ตัวผลงานมีความรู้สึกเคลื่อนไหว คล้ายกับวัฏจักรการดำเนินชีวิตสะท้อนการทำงานของโสเภณีตามกาลเวลาที่เปลี่ยนแปลงไป ให้มีความชัดเจนมากยิ่งขึ้นส่งผลให้ตัวงานเกิดความสมบูรณ์ มีความกลมกลืนเป็นเอกภาพอันหนึ่งอันเดียวกัน เส้นที่ใช้ในผลงานจะเป็นตัวกำหนดขอบเขตเพื่อให้รูปทรงเกิดขึ้นในผลงาน

ในผลงานศิลปินใช้รูปทรงของอวัยวะบนร่างกายของหญิงสาว มาจัดวางองค์ประกอบเป็นหลักในการแสดงอารมณ์ความรู้สึกของผลงาน รูปทรงอวัยวะปากที่เป็นจุดเด่นสุดภายในตัวผลงาน เป็นตัวบ่งชี้ให้เห็นถึงการใช้อวัยวะที่เป็นส่วนหนึ่งที่ใช้ในการทำงาน นอกเหนือจากร่างกายรูปทรงดวงตาที่แสดงอารมณ์สะท้อนผ่านดวงตาต้องการจะแสดงให้เห็นถึงความเศร้า จากการเปลี่ยนแปลงของชีวิตเข้าสู่การใช้ชีวิตเป็นสินค้าของผู้หญิงในอาชีพโสเภณี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.31 ภาพแสดงการวิเคราะห์รูปทรง
หน้าท้อง ผลงานชิ้นที่ 2

ภาพที่ 4.32 ภาพแสดงการวิเคราะห์รูปทรง
ลำตัว ผลงานชิ้นที่ 2

ภาพที่ 4.33 ภาพแสดงการวิเคราะห์พื้นผิว
ผลงานชิ้นที่ 2

รูปทรงส่วนหน้าท้องแสดงถึงร่องรอยของการมีครีบครีวที่ต้องรับผิดชอบภายใต้การทำงานของร่างกาย ด้วยอาชีพโสเภณี ซึ่งในผลงานโดยรวมรูปทรงที่แสดงให้เห็นพื้นที่ขนาดใหญ่คือ ส่วนที่เป็นลำตัวตั้งแต่เอว สะโพกไปจนถึงต้นขา เป็นตัวบ่งชี้สะท้อนให้เห็นส่วนที่ทำงานภายใต้พื้นผิวเรือนร่างของหญิงสาวในอาชีพโสเภณีที่สำคัญที่สุด

ลักษณะพื้นผิวในผลงานแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ พื้นผิวที่เกิดจากเทคนิคการลวงตา (Artificial texture) โดยการใช้เทคนิคการพ่นที่สีน้ำมันสร้างให้พื้นผิวบนแผ่นไม้แสดงรูปทรงอวัยวะส่วนปาก สะโพก ร่องรอยการผ่าตัดบนหน้าท้อง และต้นขาส่วนล่างของรูปร่างผู้หญิงแสดงพื้นผิวความรู้สึกที่ต่างกันในการรับรู้ทางสายตา

พื้นผิวที่เกิดจากความเป็นจริงเชิงกายภาพ คือพื้นผิวขรุขระ หยาบ และสนิมที่เกิดขึ้นจริงบนแผ่นสังกะสี เป็นพื้นผิวที่แสดงถึงความเสื่อมสภาพตามกาลเวลา การถูกกัดกินในบทบาทการทำงานอาชีพโสเภณี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

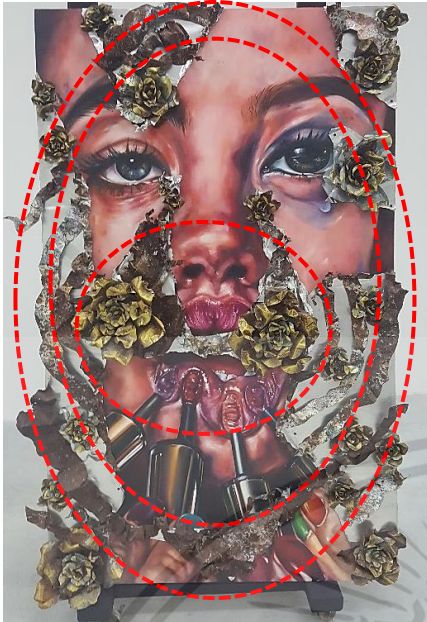
ภาพที่ 4.34 ภาพแสดงการวิเคราะห์หีส ผลงานชิ้นที่ 2

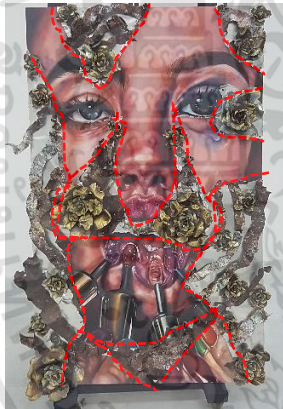
ภาพที่ 4.35 ภาพแสดงการวิเคราะห์น้ำหนัก
ผลงานชิ้นที่ 2

ในผลงานควบคุมสี่บรรยากาศ
ทั้งหมดด้วยสีโทนร้อน ที่ให้ความรู้สึกตื่น
ตา และดึงดูดความสนใจได้ดี ด้วยการ
ใช้สีในรูปทรงอวัยวะปากด้วยโทนสีแดง
มีการไล่ค่าสีให้มีมิติเพื่อความอวบอ้อม
ของริมฝีปาก ส่วนของรล่ำตัวควบคุมสี
ผิวด้วยโทนด้วยสีชมพู แดง น้ำตาลมีการ
ไล่ค่าสี เพื่อให้เห็นถึงความแตกต่างและ
ส่วนที่ลึกของรูปทรง สีส่วนใหญ่ใน
ผลงานใช้สีโทนร้อนในการสร้างสรรค์ มี
การใช้ขาว และดำมาเพิ่มน้ำหนักให้มีมิติ
ในแต่ละจุดของตัวงาน เพื่อเพิ่มความ
สมดุลของตัวภาพ

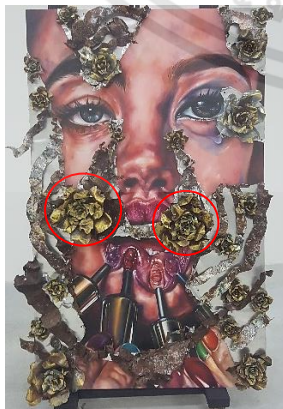
ในผลงานส่วนที่มีค่าน้ำหนักเข้ม
ที่สุดคือส่วนที่แสดงความลึกสุดในผลงาน
คือส่วนของรูปทรงปากด้านใน ส่วน
น้ำหนักที่เกิดจากสังกะสีคือน้ำหนักจริงใน
ตัววัสดุที่เกิดจากแสงมากระทบ ทำให้ค่าน้ำ
หนักที่เกิดขึ้นบนวัสดุสังกะสีมีมิติ
แตกต่างกัน แต่โดยค่าน้ำหนักรวมของ
สังกะสีจะเป็นส่วนน้ำหนักกลางที่เป็นส่วน
ประสานผลงานให้มีความกลมกลืนเป็น
อันหนึ่งอันเดียวกัน ส่วนที่สว่างที่สุดคือ
ส่วนที่เป็นหน้าท้อง และสันกระดูกสะโพก
ต้นขาที่แสดงให้เห็นถึงส่วนที่นูนชัดมาก
ที่สุดในลำตัว

ภาพที่ 4.36 ภาพแสดงการวิเคราะห์เส้น
ผลงานชิ้นที่ 3

ภาพที่ 4.37 ภาพแสดงการวิเคราะห์รูปทรง
ผลงานชิ้นที่ 3

ภาพที่ 4.38 ภาพแสดงผลงานการวิเคราะห์รูปทรง
ดอกไม้ ผลงานชิ้นที่ 3

เส้นในผลงานที่เกิดขึ้นในผลงานที่เห็น
ได้ชัดเจนคือเส้นโค้ง โดยรวมเกิดจากเส้นโค้ง
ช่วยทำให้ตัวผลงานมีความรู้สึกเคลื่อนไหว
ต่อเนื่อง คล้ายกับวัฏจักรการดำเนินชีวิต สะท้อน
การทำงานที่ต้องมีการเสริมเติมแต่งอยู่ตลอด
ลาในการทำงานก่อน-หลัง หรือระหว่างการ
ทำงานที่เปลี่ยนแปลงของช่วงเวลาในการทำงาน

ในผลงานศิลปินใช้รูปทรงเรือนร่างของ
ผู้หญิงที่แสดงให้เห็นถึงสรีระรูปร่างทรวดทรง
และหน้าอก ที่มองผ่านการทำงานเข้าไป เป็น
รูปทรงของใบหน้าหญิงสาว ที่แสดงอารมณ์
ผ่านดวงตาที่เหนื่อยล้าจากการทำงานภายใต้
พื้นผิวและเรือนร่างของอาชีพโสเภณี และต้อง
ตื่นวันต่อไป การแต่งหน้าเพิ่มเติมความ
สวยงามบนริมฝีปากด้วยลิปสติกที่หลายสี
สะท้อนถึงเรื่องราวของการทำงานในแต่ละวันที่
ต้องใช้เรือนร่างในการทำงานกับลูกค้าที่
หลากหลาย เมื่อเปรียบเทียบกับสีลิปสติกที่ใช้
ทาริมฝีปาก รูปทรงดอกไม้เป็นสัญลักษณ์ของ
ผู้หญิงที่เปรียบกับเรื่องความสวยความงาม
สะท้อนในเรื่องของการใช้เรือนร่าง แยมกลีบ
ดอกไม้ให้กับผู้คนที่มาซื้อสินค้าได้เชยชมใน
ยามค่ำคืน จึงจัดวางองค์ประกอบของรูปทรง
ดอกไม้ที่ใหญ่ที่สุดไว้ที่หน้าอก เป็นจุดเด่นที่เห็น
ได้ชัดเจนในเรือนร่างของหญิงสาว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.39 ภาพแสดงการวิเคราะห์พื้นผิว
ผลงานชิ้นที่ 3

ภาพที่ 4.40 ภาพแสดงการวิเคราะห์สี
ผลงานชิ้นที่ 3

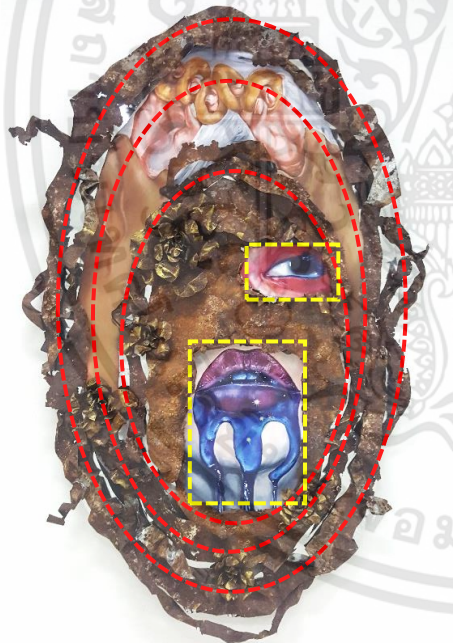
ลักษณะพื้นผิวในผลงานแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ พื้นผิวที่เกิดจากเทคนิคการลงตา (Artificial texture) โดยการใช้เทคนิคการพันท์สี น้ำมันสร้างให้พื้นผิวบนแผ่นไม้แสดงรูปทรงของใบหน้าหญิงสาว ที่แสดงอารมณ์ผ่านดวงตาที่เหนื่อยล้าจากการทำงานภายใต้พื้นผิวและเรื่อร่างของอาชีพโสเภณี และผิวริมฝีปากที่ทาด้วยลิปสติกมีความแวววาว และชุ่มฉ่ำของสีที่แสดงพื้นผิวความรู้สึกที่ต่างกันบนใบหน้า ริมฝีปาก และด้ามลิปสติก ที่ผ่านในการรับรู้ทางสายตา

พื้นผิวที่เกิดจากความเป็นจริงเชิงกายภาพ คือพื้นผิวมันวาวของแผ่นสแตนเลสที่สร้างเป็นพื้นที่ว่างในผลงาน และพื้นผิวขรุขระหยาบ และสนิมที่เกิดขึ้นจริงบนแผ่นสังกะสี เป็นพื้นผิวที่แสดงถึงความเสื่อมสภาพตามกาลเวลา การถูกกัดกินในบทบาทการทำงานภายใต้เรื่อร่างของผู้หญิงในอาชีพโสเภณี

ในผลงานควบคุมสีบรรยากาศทั้งหมดด้วยสีโทนร้อน ที่ให้ความรู้สึกตื่นตา รุนแรง มีพลัง ร้อนแรงและดึงดูดความสนใจได้ดี ด้วยการ ใช้สีในรูปทรงใบหน้าด้วยการควบคุมโทนสีผิวด้วยสีชมพู แดง มีการไล่ค่าสี เพื่อให้เห็นถึงความแตกต่างของมิติบนใบหน้า ส่วนพื้นที่ที่เป็นริมฝีปากใช้ควบคุมด้วยสีโทนร้อนในค่าน้ำหนักของสีม่วงเป็นหลัก สร้างมิติด้วยการใช้สีน้ำเงิน สีแดง สีดำและสีขาวด้วยการที่สีม่วงเป็นสีกลางจึงใช้ในการแทรกสีโทนเย็นเป็นส่วนที่ประสานแรกในสีโทนร้อนได้เป็นอย่างดี ในแต่ละจุดของตัวงาน เพื่อเพิ่มความสมดุลของตัวภาพ

ภาพที่ 4.41 ภาพแสดงการวิเคราะห์หน้าหนัก
ผลงานชิ้นที่ 3

ภาพที่ 4.42 ภาพแสดงการวิเคราะห์เส้น
ผลงานชิ้นที่ 4

ในผลงานส่วนที่มีค่าน้ำหนักเข้มที่สุด คือส่วนที่แสดงความลึกสุดในผลงาน คือส่วนที่ทำให้ใบหน้าให้มีความชัดเจน น้ำหนักเข้มรอบๆ ใบหน้าจะผลักดันให้กรอบใบหน้าชัดเจน น้ำหนักที่ดวงตาและคิ้วสามารถดึงดูดสายตาผู้ชม ส่วนน้ำหนักที่เกิดจากสังกะสีคือน้ำหนักจริงในตัววัสดุที่เกิดจากแสงมากระทบ ทำให้ค่าน้ำหนักที่เกิดขึ้นบนวัสดุสังกะสีมีมิติที่แตกต่างกัน น้ำหนักที่สว่างที่สุดจะล้อมรอบผลงาน แสดงให้เห็นเป็นพื้นที่ว่าง โดยเกิดจากน้ำหนักจริงจากวัสดุแผ่นสแตน

เส้นในผลงานที่เกิดขึ้นในผลงานที่เห็นได้ชัดเจนคือเส้นโค้ง โดยรวมเกิดจากเส้นโค้งช่วยทำให้ตัวผลงานมีความรู้สึกเคลื่อนไหว คล้ายกับวัฏจักรการดำเนินชีวิต สะท้อนการเปลี่ยนแปลงของชีวิตไปตามกาลเวลา เส้นแนวตั้งกับเส้นแนวนอนช่วยทำหน้าที่ให้ภาพมีโครงสร้างที่แข็งแรง และมั่นคง เป็นจุดรวมสายตาในการแสดงอารมณ์ความรู้สึก ส่งผลในการสร้างความน่าเกรงขาม ในผลงานอีกด้วย เส้นที่ซ้ำๆ ใช้ในผลงานจะเป็นตัวกำหนดขอบเขตเพื่อให้อุปทรงเกิดขึ้นในผลงาน

ภาพที่ 4.43 ภาพแสดงการวิเคราะห์รูปร่าง
ผลงานชิ้นที่ 4

ภาพที่ 4.44 ภาพแสดงการวิเคราะห์รูปร่าง
ปาก ผลงานชิ้นที่ 4

ภาพที่ 4.45 ภาพแสดงการวิเคราะห์รูปร่างดวงตา
ผลงานชิ้นที่ 4

ในผลงานแสดงให้เห็นรูปทรงที่เป็น
อริยาบถ บทบาทในการทำงานของอาชีพ
โสเภณี ด้วยการนำรูปทรงที่แสดงในผลงาน
ใช้เป็นสัญลักษณ์ลักษณะในการแสดงออกในการ
ถ่ายทอดให้คนดูได้รับรู้

รูปทรงมือเป็นอริยาบถของมือแขน
ผู้ชายที่จับข้อมือผู้หญิง แสดงถึงความแนบ
แน่น ที่เส้นเลือดเห็นเด่นชัดจนเป็นอริยาบถ
ส่วนหนึ่งในการทำงานของหญิงสาวภายใต้
เรือนร่าง ที่มือของหญิงสาวมีขนมอดินโทที่
สอดแทรกอยู่ระหว่างนิ้วมือ แสดงถึงสัญญา
ลักษณะเรื่องของเพศ รูปทรงอริยาบถนี้จึง
ออกมาได้อย่างชัดเจนในการทำงานของ
อาชีพโสเภณี

รูปทรงปากที่มีลักษณะคล้ายเยลลี่
ไหลย่อยออกมาจากปาก แสดงให้เห็นการ
ทำงานภายใต้การใช้อวัยวะปากหลังจากการ
สำเร็จของการทำงาน เป็นอริยาบถส่วนหนึ่ง
ในการทำงานภายใต้พื้นผิวเรือนร่างของ
อาชีพโสเภณี

รูปทรงดวงตา แสดงให้เห็นถึงการ
แต่งหน้าที่จัดของคนในอาชีพโสเภณี ภายใต้
ดวงตาที่หันหลบหนี แสดงถึงการไม่สบตาใน
ช่วงเวลาของการทำงานที่ถ่ายทอดอารมณ์
ของความชินชา คุ่นชิน และคุ่นเคยกับการ
ทำงานภายใต้พื้นผิวเรือนร่างของอาชีพ
โสเภณี

ภาพที่ 4.46 ภาพที่แสดงการวิเคราะห์พื้นผิว
ผลงานชิ้นที่ 4

ภาพที่ 4.47 ภาพแสดงการวิเคราะห์สี ผลงานชิ้นที่ 4

ลักษณะพื้นผิวในผลงานแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ พื้นผิวที่เกิดจากเทคนิคการลงตา (Artificial texture) โดยการใช้เทคนิคการพ่นที่ใช้น้ำมันสร้างให้พื้นผิวบนแผ่นไม้แสดงรูปทรงอวัยวะส่วนปากที่มีพื้นผิวลักษณะคล้ายเยลลี่ไหลออกมา ดวงตาที่มีพื้นผิวเรียบเหมือนการปิดเต็มสีที่เปลือกตาด้วยแปรงแต่งหน้า และมือผู้ชายที่แสดงให้เห็นเส้นเลือดที่นูนขึ้นมา แสดงพื้นผิวความรู้สึกที่ต่างกันในการรับรู้ทางสายตา พื้นผิวที่เกิดจากความเป็จริงเชิงกายภาพ คือพื้นผิวขรุขระ หยาบ และสนิมที่เกิดขึ้นจริงบนแผ่นสังกะสี เป็นพื้นผิวที่แสดงถึงความเสื่อมสภาพตามกาลเวลา การถูกกัดกินในบทบาทการทำงานภายใต้เรื่อร่างของอาชีพโสเภณี

ในผลงานควบคุมสีบรรยากาศทั้งหมดด้วยสีโทนร้อน ที่ให้ความรู้สึกตื่นตา และดึงดูดความสนใจได้ดี ด้วยการใช้สีในโทนสีน้ำตาล ที่มีความกลมกลืนประสานกัน ในรูปของส่วนแขนมือผู้ชายการไล่ค่าสีให้มีมิติ ผสมค่าสีเข้มด้วยสีตรงข้าม และแทรกสีของปากมาในส่วนมือของผู้หญิงเพื่อให้มีความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันในผลงาน ส่วนของปากใช้สีที่ตรงข้ามตัดกันอย่างชัดเจนด้วยสีโทนเย็น ส่วนของดวงตาใช้สีแดงมีการไล่สี เพื่อให้เห็นถึงความแตกต่างและส่วนที่ลึกของรูปทรง สีส่วนใหญ่ในผลงานใช้สีโทนร้อนในการสร้างสรรค์ มีการใช้ขาวและแทรกสีคู่ตรงข้ามมาเพิ่มน้ำหนักให้มีมิติในแต่ละจุดของตัวงาน เพื่อเพิ่มความสมดุลของตัวภาพ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.48 ภาพแสดงการวิเคราะห์หน้ากาก
ผลงานชิ้นที่ 4

การวิเคราะห์ผลงานจากหลักองค์ประกอบศิลป์และทัศนธาตุช่วยให้เห็นภาพรวม และกระบวนการที่ทำให้ภาพปรากฏได้ชัดเจนขึ้น ทั้งนี้ผลงานทัศนศิลป์บางชิ้นที่ทรงคุณค่าอาจมีองค์ประกอบจากส่วนอื่นๆได้อีก ขึ้นอยู่กับประเภทของผลงาน และจุดประสงค์หลักของศิลปิน อย่างไรก็ตามผลงานที่ต้องอาศัยการมองอย่างทัศนศิลป์มีส่วนจำเป็นที่ต้องใช้หลักทฤษฎีเบื้องต้นดังกล่าวในการสร้างสรรค์ผลงาน เมื่อภาพผลงานปรากฏออกสู่สายตาผู้ชมที่ไม่ได้มีประสบการณ์ด้านศิลปะมากนัก ทฤษฎีตรงนี้จะเป็นส่วนที่ง่ายที่สุดที่ทำให้ภาพผลงานตรงหน้าเชื่อมโยงไปยังการรับรู้ของผู้ชม ซึ่งเป็นส่วนสำคัญที่ทำให้ผลงานศิลปะทำหน้าที่ได้อย่างสมบูรณ์

ในผลงานส่วนที่มีน้ำหนักเข้มที่สุดคือพื้นผิววัสดุสังกะสี และเกิดค่าน้ำหนักจริงในตัววัสดุที่เกิดจากแสงมากระทบวัสดุทำให้ค่าน้ำหนักที่เกิดขึ้นบนวัสดุสังกะสีมีมิติเพิ่มขึ้น แตกต่างจากค่าน้ำหนักดวงตาที่สร้างด้วยค่าน้ำหนักสี ค่าน้ำหนักสีแสดงให้เห็นส่วนสว่างที่สุดของมือผู้หญิง ดวงตา และผิวตรงปากที่ตัดกันอย่างเห็นได้ชัดกับริมฝีปาก จะเห็นได้ว่าน้ำหนักส่วนที่สว่างจะกระจายอยู่ที่ส่วนบน กลาง และส่วนล่างของผลงาน ทำให้คุณภาพของน้ำหนักมีความเท่าเทียม ถึงจะแตกต่างกันด้วย

บทที่ 5

บทสรุป

อาชีพโสเภณีเป็นอาชีพที่ใช้ร่างกายทำงานเป็นสินค้า ซึ่งเป็นอาชีพที่ต้องตกอยู่ในสภาพโดนกดขี่ทางเพศกลายเป็นสินค้าเพื่อบำบัดความใคร่ของผู้ชาย เป็นอาชีพที่มีมายาวนานหลายยุคหลายสมัย ในอดีตและปัจจุบันล้วนมีรากเหง้ามาจากระบบอำนาจระบบเศรษฐกิจที่เป็นตัวกำหนดตลอดจนค่านิยมของอำนาจเงินเป็นใหญ่ทำให้ผู้หญิงทุกคนบนโลกต้องดิ้นรนต่อสู้ด้วยอำนาจของเงิน และอำนาจเงินนี้ส่งผลให้ทุกอย่างถูกตีค่าเป็นสินค้า บวกกับโครงสร้างเศรษฐกิจที่เอารัดเอาเปรียบทำให้เกิดความยากจนขยายไปทั่ว และความต้องการเงินของผู้หญิงที่ยากจนนี้ทำให้เกิดความคิดที่จะผันตัวเองหันเข้ามาเป็นสินค้าทางเพศมากขึ้น ก่อให้เกิดเป็นโสเภณี และโสเภณีเด็กที่ต้องใช้ร่างกาย พรหมจรรย์ในการทำงานไปตลอด ยากที่จะหลุดพ้นจากการเป็นโสเภณีได้ เพราะด้วยระบบทุนนิยมที่เห็นเงินเป็นสิ่งสำคัญที่สุด โดยมองข้ามผ่านศีลธรรมนี้ไป

การได้ถ่ายทอดประสบการณ์ด้านมุมมองการทำงานภายใต้พื้นผิวเรื่อร่างของผู้หญิงในอาชีพโสเภณี ที่ใช้อวัยวะทุกส่วนในร่างกายทำงานอย่างแท้จริง สะท้อนให้เห็นบทบาท และอริยาบทในการทำงานภายใต้อาชีพโสเภณี ด้วยการแสดงอารมณ์ผ่านใบหน้าของผู้หญิงสาวในแต่ละช่วงเวลาก่อนที่จะเข้ามาเป็นสินค้า และระหว่างช่วงชีวิตที่เป็นสินค้า อาชีพโสเภณีที่จัดอยู่ในอาชีพที่ไม่ได้ถูกกฎหมายรองรับเหมือนอาชีพทั่วไป แต่เป็นอาชีพที่ใช้ตัวเองเป็นสินค้าถูกตีตราด้วยราคาเงิน นี่เป็นข้อเท็จจริงที่สะท้อนในสังคมไทย บทบาทของอาชีพโสเภณีมีเพิ่มมากขึ้นในสังคม โดยเฉพาะกลุ่มวัยรุ่นในยุคใหม่ที่มองข้ามผ่านศีลธรรม

ปัญหาที่พบได้ชัดเจนในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะนิพนธ์ชุดนี้คือ กระบวนการสร้างน้ำหนักวัสดุสังกะสีที่ทับซ้อนกันให้เกิดมีมิติมากกว่า 2 มิติ โดยแก้ไขด้วยการสร้างให้เกิดเป็นรูปทรงดอกไม้ 3 มิติ ขึ้นมาติดที่ผลงาน ทำให้ผลงานดูมีความน่าสนใจเพิ่มขึ้น อีกปัญหาที่พบคือการเก็บรักษาตัวงานและการติดตั้งผลงาน ด้วยสื่อผสมที่เป็นวัสดุสังกะสีทำให้เมื่อเวลาผ่านไปสนิมที่เกิดกับตัวงานจะค่อยๆ ฟูไปตามกาลเวลาและทำให้ส่วนที่เป็นการพันท์เลอะไปด้วยผงของสนิมที่หลุดออกมา ในการเก็บรักษาจึงต้องศึกษาวิธีการหยุดสนิมไม่ให้ฟูในการสร้างสรรค์ผลงานชุดต่อไป ส่วนการติดตั้งงานด้วยความที่มีแผ่นสังกะสีในตัวผลงานทำให้การติดตั้งงานเป็นไปได้ด้วยความยาก ในทางแก้ไขจึงอาจจะต้องใส่กล่องกระจกที่ตัวงาน และเป็นการต่อเนื่องจากการเก็บรักษาผลงานได้เป็นอย่างดีในการสร้างสรรค์ผลงานชุดต่อไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

“THE PRODUCT LIVES 1”

ขนาด 120 x 180 เซนติเมตร

เทคนิค จิตรกรรมสื่อผสม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

“THE PRODUCT LIVES 2”

ขนาด 120 x 180 เซนติเมตร

เทคนิค จิตรกรรมสื่อผสม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

“THE PRODUCT LIVES 3”

ขนาด 120 x 180 เซนติเมตร

เทคนิค จิตรกรรมสื่อผสม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

“THE PRODUCT LIVES 4”

ขนาด 120 x 180 เซนติเมตร

เทคนิค จิตรกรรมสื่อผสม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรณานุกรม

การค้าประเวณีในประเทศไทย.สืบค้นเมื่อวันที่ 8 กุมภาพันธ์ 2561, จากเว็บไซต์ : wikipedia , Online , 2018

ธนพร แซ่แต้ “ศิลปะสื่อผสม (Mixed Media Art) . สืบค้นเมื่อวันที่ 13 กุมภาพันธ์ 2561 , จากเว็บไซต์ : <https://tanapornsae5653.wordpress.com/> .2018

ดาวดิ เกอร์ชไตน์(David Gerstein) , สืบค้นเมื่อวันที่ 13 กุมภาพันธ์ 2561 , จากเว็บไซต์ : <http://www.portfolios.net/events/steel-to-life> . 2018

ปรภากร จันทรวชิต , สืบค้นเมื่อวันที่ 16 กุมภาพันธ์ 2561 , จากเว็บไซต์ : <https://www.facebook.com/ARDEL-Gallery-of-Modern-Art> . 2018

สตีฟ แมคเคอร์รี่ (Steve McCurry) , สืบค้นเมื่อวันที่ 16 กุมภาพันธ์ 2561 , จากเว็บไซต์ : <https://www.designboom.com/art/steve-mccurry-interview-photographer-08-12-2015/> . 2018

ฟรานซิส เบคอน (Francis Bacon) , สืบค้นเมื่อวันที่ 17 กุมภาพันธ์ 2561 , จากเว็บไซต์ : <http://artmag.saatchigallery.com/a-man-of-the-people/> . 2018

เทียนชัย ตั้งพรประเสริฐ, (2542) องค์ประกอบศิลป์ 1

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-นามสกุล	นางสาวสุนทรี อุปันชัย
วัน เดือน ปีเกิด	วันที่ 1 มกราคม 2536
สถานที่เกิด	เขตสายไหม กรุงเทพมหานคร
ที่อยู่	67/97 ซอยศรีสมิตร ตำบลบางเมือง อำเภอเมืองสมุทรปราการ จังหวัดสมุทรปราการ 10270
ประวัติการศึกษา	พ.ศ.2559 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ คณะศิลปกรรมศาสตร์ เอกศิลปกรรมศาสตร์ศึกษา สาขาทัศนศิลป์ศึกษา พ.ศ. 2562 สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ประวัติผลงาน	พ.ศ. 2561 นิทรรศการ “ศิลปะนิพนธ์ยอดเยี่ยม” ณ หอศิลป์พระนางเจ้าสิริกิติ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้